KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 471/2014

av den 13 maj 2014

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]), särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Inledande

(1) Den 27 april 2013 meddelade Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) genom ett tillkännagivande (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* att ett antisubventionsförfarande skulle inledas beträffande import till unionen av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallat *Kina*) ([2]).

(2) Förfarandet inleddes av kommissionen till följd av ett klagomål som inlämnats den 14 mars 2013 av EU ProSun Glass (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda tillverkning av solfångarglas. Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning för att det förekommit subventionering av solfångarglas och för att detta vållat väsentlig skada, och kommissionen ansåg att bevisningen var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

(3) I enlighet med artikel 10.7 i förordning (EG) nr 597/2009 (nedan kallad *grundförordningen*) underrättade kommissionen innan undersökningen inleddes de kinesiska myndigheterna om att man mottagit en korrekt underbyggd framställning enligt vilken subventionerad import av solfångarglas med ursprung i Kina vållade unionsindustrin väsentlig skada. Kommissionen bjöd in de kinesiska myndigheterna till samråd i syfte att klargöra situationen beträffande klagomålet och för att uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

(4) De kinesiska myndigheterna godtog erbjudandena om samråd, som därefter hölls. Vid samrådet kunde ingen ömsesidigt tillfredsställande lösning nås. Kommissionen beaktade dock kommentarerna från de kinesiska myndigheterna om de system som beskrivs i klagomålet. Efter samrådet kom de kinesiska myndigheterna med inlagor.

2. Samtidigt antidumpningsförfarande

(5) Den 28 februari 2013 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([3]) att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande import till unionen av solfångarglas med ursprung i Kina.

(6) Den 27 november 2013 införde kommissionen genom förordning (EU) nr 1205/2013 ([4]) en preliminär antidumpningstull på import av solfångarglas med ursprung i Kina.

(7) I de skadeanalyser som gjorts inom ramen för den pågående antisubventionsundersökningen och den parallella antidumpningsundersökningen användes samma definitioner av unionsindustrin, representativa unionstillverkare och undersökningsperiod, och om inget annat anges var de slutsatser som drogs i analyserna identiska. Detta ansågs lämpligt för att effektivisera skadeanalysen och för att kunna dra konsekventa slutsatser i båda förfarandena. Kommentarer om skadeaspekter som framförts i samband med något av förfarandena har därför beaktats vid båda.

([1]) EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.
([2]) EUT C 122, 27.4.2013, s. 24.
([3]) EUT C 58, 28.2.2013, s. 6, samt rättelse offentliggjord i EUT C 94, 3.4.2013, s. 11.
([4]) Kommissionens förordning (EU) nr 1205/2013 av den 26 november 2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 316, 27.11.2013, s. 8).

3. **Parter som berörs av förfarandet**

(8) Kommissionen underrättade officiellt klagandena, övriga kända unionstillverkare, de kända exporterande tillverkarna i Kina, de kända importörer, leverantörer, distributörer, användare och intresseorganisationer som man visste var berörda samt de kinesiska myndigheterna om inledandet av undersökningen. I tillkännagivandet om inledande uppmanades alla berörda parter att kontakta kommissionen och ge sig tillkänna.

(9) De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.

(10) Klagandena, exporterande tillverkare i Kina, importörer och de kinesiska myndigheterna lämnade synpunkter. Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle att bli hörda.

3.1 *Stickprovsförfarande*

(11) Kommissionen meddelade i tillkännagivandet om inledande att den kan besluta att göra ett urval och endast låta ett begränsat antal exporterande tillverkare i Kina, icke-närstående importörer och unionstillverkare ingå i undersökningen i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.

3.2 *Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare*

(12) Kommissionen gjorde ett urval bestående av fem av de åtta företag som gett sig till känna på grundval av den största representativa försäljningsvolymen av den likadana produkten under undersökningsperioden.

(13) Efter kontrollbesöken beslutade kommissionen att avlägsna ett av de fem företagen i urvalet, eftersom det företaget inte ansågs vara representativt för unionsindustrin då det var den enda av de åtta tillverkare som gett sig till känna som befann sig i en inledningsfas. Kommissionen ansåg att det, om företaget togs med i urvalet, kunde finnas en risk för att skadeindikatorerna, i synnerhet lönsamheten, inte skulle ge en rättvisande bild av läget för unionsindustrin.

(14) Det slutliga urvalet bestod följaktligen av fyra unionstillverkare. Deras produktion stod för 79 % av unionsindustrins försäljning på unionsmarknaden under undersökningsperioden. Urvalet ansågs därför vara representativt för unionsindustrin.

(15) Tre unionstillverkare begärde med stöd av artikel 29 i grundförordningen att få vara anonyma. De hävdade att det fanns risk för att det skulle kunna få betydande negativa följder om deras identitet röjdes. Kommissionen granskade de skäl som framförts och godtog deras begäran. Mot bakgrund av det begränsade antalet tillverkare i unionen uppgavs inga andra namn i handlingen med allmänna uppgifter eftersom det skulle göra det möjligt att identifiera de företag som begärt att få vara anonyma.

(16) Identiteten på företaget Interfloat Corporation/GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (nedan kallat *GMB/IF*) var dock redan känd, eftersom företaget offentliggjort att man är ett av de företag som stöder klagomålet. Företaget namngavs därför i handlingen med allmänna uppgifter.

(17) I den icke-konfidentiella versionen av sina synpunkter på meddelandet av uppgifter namngav också klaganden tre unionstillverkare som hade upphört med sin verksamhet (Guardian, AGC och Centrosolar Glass), och ett fjärde företag som hade minskat sin tillverkning betydligt (Saint Gobain).

3.3 *Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Kina*

(18) I tillkännagivandet om inledande uppmanades alla exporterande tillverkare i Kina att inom en viss tidsfrist kontakta kommissionen och lämna de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande.

(19) Nio exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. De samarbetsvilliga företagen stod för nästan 100 % av den redovisade exporten av solfångarglas till unionen under 2012.

(20) I enlighet med artikel 27 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av fyra exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare på grundval av den största representativa exportvolymen av den berörda produkten som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Urvalet stod för 76 % av den totala volym av den berörda produkten som exporterades till unionen under undersökningsperioden.

(21) Kommissionen underrättade i enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen alla berörda parter om urvalet, och de uppmanades att lämna synpunkter. Inga synpunkter inkom.

3.4 *Enskild undersökning*

(22) Ingen exporterande tillverkare i Kina begärde enskild undersökning enligt artikel 27.3 i grundförordningen.

3.5 *Stickprovsförfarande avseende icke-närstående importörer och användare*

(23) Fyra icke-närstående importörer besvarade det stickprovsformulär som bifogades tillkännagivandet om inledande, medan två importörer och tolv användare besvarade frågeformuläret. Med tanke det låga antalet samarbetsvilliga importörer och användare var ett stickprovsförfarande inte nödvändigt.

4. **Svar på frågeformuläret och kontrollbesök**

(24) Frågeformulär skickades till de kinesiska myndigheterna, till de exporterande tillverkare och unionstillverkare som ingick i urvalet, till samtliga importörer som hade gett sig till känna och till samtliga användare som hade gett sig till känna. Det frågeformulär som sändes till de kinesiska myndigheterna innehöll också ett tillägg som de ombads vidarebefordra till statsägda affärsbanker i Kina som under undersökningsperioden lånat ut medel till de företag som ingick i urvalet. De kinesiska myndigheterna uppgav att de vidarebefordrat tillägget till de berörda bankerna men inte fått några svar.

(25) Svar på frågeformuläret togs emot från fyra kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet, från alla unionstillverkare som ingick i urvalet, från två icke-närstående importörer i unionen och från tolv användare.

(26) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter från berörda parter som ansågs vara nödvändiga för ett slutgiltigt avgörande i fråga om subventionering, om därav vållad skada och om unionens intresse. Kontrollbesök gjordes enligt följande:

a) Exporterande tillverkare i Kina:

— Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd; Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd (nedan tillsammans kallade *Flat Solar Group*)

— Henan Yuhua Photovoltaic New Material Co., Ltd

— Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (nedan kallad *Xinyi PV*)

b) Kinesiska myndigheter:

— Handelsministeriet, Peking

— Kinas banktillsynskommitté, Peking

c) Unionstillverkare:

— GMB/IF, Tyskland

— [Konfidentiellt]

— [Konfidentiellt]

— [Konfidentiellt]

— [Konfidentiellt]

d) Icke-närstående importörer:

— Vetrad NV, Nederländerna

e) Användare:

— Sunerg Solar SRL, Italien

— Viessmann Faulquemont SAS, Frankrike

(27) Alla berörda parter fick ett dokument med de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen föreslog att införa utjämningstullar på solfångarglas med ursprung i Kina. Parterna informerades om tidsfristen inom vilken de kunde lämna synpunkter på meddelandet av uppgifter.

(28) Synpunkterna från de berörda parterna övervägdes och togs i beaktande där så var lämpligt.

(29) De kinesiska myndigheterna hävdade att detta dokument inte uppfyllde de krav som fastställs i artikel 22.3 och 22.5 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, eftersom den utredande myndighetens resultat och slutsatser inte angavs tillräckligt utförligt. De kinesiska myndigheterna gav dock inget konkret exempel på denna påstådda underlåtenhet. Efter att ha granskat dokument noggrant anser kommissionen att dokumentet innehåller tillräcklig information för att ge de kinesiska myndigheterna möjlighet att utöva sin rätt till försvar.

(30) Vissa uppgifter kunde inte tillhandahållas i meddelandet av uppgifter eftersom de var affärshemligheter och endast meddelades de berörda exporterande tillverkarna i urvalet. De exporterande tillverkarna i urvalet fick ett särskilt konfidentiellt meddelande av uppgifter med beräkningar och uppgifter om varje enskilt system och utjämningsbar förmån, och gavs 25 dagar att lämna synpunkter.

5. **Undersökningsperiod**

(31) Undersökningen av subventionering och skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2012 till och med den 31 december 2012 (nedan kallad *undersökningsperioden*, eller *UP* i tabeller). Undersökningen av de faktorer som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2009 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

B. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

1. **Berörd produkt**

(32) Den produkt som omfattas av undersökningen (allmänt kallad *solfångarglas*, nedan också kallad *den berörda produkten*) är solfångarglas bestående av härdat kalk-sodaplanglas, med en järnhalt på mindre än 300 ppm, en soltransmittans på mer än 88 % (uppmätt med AM1,5-spektrum 300–2 500 nm), en värmebeständighet på upp till 250 °C (uppmätt enligt EN 12150), en termochockresistens på Δ 150 K (uppmätt enligt EN 12150) och med en mekanisk hållfasthet på minst 90 N/mm^2 (uppmätt enligt EN 1288–3). Den berörda produkten klassificeras för närvarande enligt KN-nummer ex 7007 19 80.

2. **Likadan produkt**

(33) Undersökningen visade att den berörda produkten, den produkt som tillverkas och säljs på de inhemska marknaderna i Kina och den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och användningsområden. De anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

3. **Produktdefinition**

(34) En icke-närstående importör begärde att råglas för växthus skulle uteslutas från undersökningen, eftersom växthus kräver glasskivor av många olika storlekar medan solfångarglas endast tillverkas i vissa fasta storlekar. Importören överlämnade också ett intyg som visade att en del av dess import utgjordes av glas med en järnhalt på mer än 300 ppm. Den importen omfattas därför inte av produktdefinitionen. När det gäller den återstående delen av importen anser kommissionen att glaset, trots skillnaderna i storlek, även kan användas som solfångarglas. För att kringgå tullen skulle importörer exempelvis kunna beställa större glasskivor än de behöver och därefter skära glaset i unionen. Råglas för växthus med en järnhalt på mindre än 300 ppm omfattas därför också av definitionen av den berörda produkten.

(35) En annan icke-närstående importör hävdade att det möbelglas den importerar (som används till glashyllor, inläggningar i paneler, bordsskivor, skjutdörrar, bänkskivor av glas osv.) har samma eller mycket likartade tekniska egenskaper som solfångarglas, men begärde att glaset skulle uteslutas från undersökningens räckvidd eftersom det har ett annat slutanvändningsområde.

(36) På grundval av den bevisning som lämnats förefaller dock merparten av det glas som importeras av den icke-närstående importören inte ha alla de tekniska egenskaper som solfångarglas har enligt beskrivningen ovan. Framför allt har sex typer av det importerade glaset en järnhalt som är avsevärt högre än 300 ppm, medan en typ av det importerade glaset har en järnhalt på mindre än 300 ppm, men deras soltransmittans är mycket lägre än de 88 % som krävs för att glaset ska definieras som solfångarglas.

(37) Importören hävdade att dessa typer av glas visserligen inte uppfyller ett av de tekniska kriterierna för solfångarglas enligt ovan men ändå har den grundläggande egenskapen för solfångarglas, dvs. de är av ”härdat kalk-sodaplanglas”. Kommissionen anser dock att endast de typer av glas som har alla de tekniska egenskaperna för solfångarglas ligger inom räckvidden för denna undersökning. Följaktligen ligger alla de typer av glas som nämns ovan och som importeras av just denne importör ligger utanför räckvidden för denna undersökning.

(38) Av rättssäkerhetsskäl bör det förtydligas att alla typer av råglas för växthus och möbelglas som uppfyller de tekniska egenskaper som anges i skäl 32 fortfarande ingår i räckvidden för den berörda produkten eftersom de kan användas som solfångarglas.

(39) Efter meddelandet av uppgifter hävdade samma importör att beslutet att inte undanta solfångarglas som också kan användas till möbelglas från tillämpningsområdet leder till administrativa bördor och förseningar för företagen. Detta påstås bero på att företagen är skyldiga att sända provningsrapporter till tullmyndigheterna i unionen varje gång tullmyndigheterna undrar om varorna som importeras omfattas av åtgärderna.

(40) Kommissionen anser att dessa typer av glas inte bör uteslutas från undersökningen eftersom solfångarglas potentiellt kan användas för växthus och möbler. För att ge unionsindustrin ett adekvat skydd mot de skadevållande verkningarna av de subventioner som utjämnas bör kryphål som kan möjliggöra kringgående undvikas. Den positiva effekten av ett adekvat skydd uppväger de negativa effekterna av den ytterligare administrativa börda som eventuellt åsamkas den berörda importören.

(41) Samma importör hävdade också att flytglas borde uteslutas från produktdefinitionen eftersom det framställs genom en annan tillverkningsprocess än valsat glas, vilket importören menar är den enda typen av solfångarglas. Importören uppgav att flytglas i inredningsprodukter inte kan användas som solfångarglas och därför borde uteslutas från undersökningens räckvidd. Flytglas kan emellertid inte uteslutas från undersökningens räckvidd eftersom det har alla de tekniska egenskaper som anges ovan. Konfidentiella handlingar som lämnats av berörda parter under undersökningen har dessutom visat att flytglas kan användas som solfångarglas och tillverkas både av unionsindustrin och av de kinesiska exportörerna. Detta bekräftas av allmänt tillgängliga uppgifter på internet ([1]). Flytglas ska därför även i fortsättningen ingå i undersökningens räckvidd.

C. **SUBVENTION**

1. **Inledning**

(42) Klaganden hävdade att Kina subventionerar sin solfångarglasindustri. Klagomålet innehåller *prima facie*-bevisning för flera slags subventioner som beskrivs både i lagstiftning och i ett antal policy- och planeringsdokument som ligger till grund för statligt stöd till sektorn.

(43) Kommissionen granskade och analyserade de handlingar som nämnts i klagomålet samt ytterligare handlingar som de kinesiska myndigheterna och de exporterande tillverkare som ingick i urvalet hade lämnat i samband med undersökningen, och konstaterade att många av dessa handlingar visar att solfångarglasindustrin i Kina får förmånsbehandling på många områden.

(44) De kinesiska myndigheterna inkluderar solfångarglasindustrin bland ”nyckelindustrierna” i sin tolfte femårsplan ([2]). I ett särskilt policydokument från de kinesiska myndigheterna, den tolfte femårsplanen för solcellsindustrin, slås fast att glas är ett material av central betydelse för solcellsindustrin och att inhemsk produktion är nödvändig. Enligt planen ska staten stödja industriell utveckling och tekniska innovationer och se till att industrin får tillgång till medel.

(45) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna kommissionens citat ur den tolfte femårsplanen i samband med solfångarglas. Detta avvisades eftersom planen uttryckligen nämner solfångarglas, i kapitel 9, kolumn 6, när det gäller ”Viktiga områden för utveckling av tillverkning”. Den tolfte femårsplanen anger tydligt de kinesiska myndigheternas prioriteringar för den period som omfattas, och en av dessa prioriteringar är tillverkning av solfångarglas.

(46) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna kommissionens tolkning av den tolfte femårsplanen för solcellsindustrin och meddelade att den inte stöder kommissionens slutsatser. Detta avvisades emellertid eftersom det tydligt strider mot uppgifter från andra delar av de kinesiska myndigheterna. Under besöket vid de kinesiska myndigheterna förklarade ministeriet för industri och informationsteknik själva att solfångarglas omfattas av denna plan som i hög grad fokuserar på att förbättra kvaliteten, eftersom solfångarglas av god kvalitet var av avgörande betydelse för främjande av solcellsindustrin.

([1]) http://www.fsolar.de/cms/fileadmin/user_upload/Bilder/PVSEC_2013/Presse_Information_EU_PVSEC_2013_Paris_ENG.pdf
([2]) Kapitel 9 i den tolfte femårsplanen: *”Fokusera på utveckling av solcellsglas, ultratunt glassubstrat … och andra nya material.”*

(47) Vikten av innovation och nya material i allmänhet framhålls i det tolfte femårsprogrammet för industriteknisk innovation ([1]), varigenom femårsplanen ska genomföras, och även i den långsiktiga planen för vetenskaplig och teknisk utveckling ([2]). I planens starka fokus på teknisk innovation ingår utveckling av nya material. I det sammanhanget nämns särskilt solfångarglas.

(48) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna kommissionens slutsatser och menade att solfångarglas inte nämns i någon av dessa handlingar. Kommissionen konstaterar att båda dessa dokument är utformade för att erbjuda särskilt stöd till företag med avancerad teknik, som diskuterades i skälen 401 och 402 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 ([3]) (nedan kallad *solpanelförordningen*), där samma argument framfördes av den kinesiska regeringen. Båda dokumenten genomför den tolfte femårsplanen och planen för solcellsindustrin samt stöder företag med ny och avancerad teknik, av vilka många tillverkar solfångarglas.

(49) I statsrådets beslut nr 40 om utfärdande och genomförande av tillfälliga bestämmelser om främjande av industriell strukturanpassning (nedan tillsammans med de bifogade tillfälliga bestämmelserna om främjande av industriell strukturanpassning kallat *beslut nr 40*) anges att de kinesiska myndigheterna aktivt ska stödja utvecklingen av industrier för ny energi och påskynda utvecklingen av solenergi ([4]), att alla finansinstitut ska bevilja kreditstöd endast till främjade projekt (till vilka solfångarglasprojekt hör) och att även andra åtgärder för förmånsbehandling av de främjade projekten ska vidtas ([5]).

(50) Efter meddelandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot kommissionens tolkning av både artikel 5 och artikel 17 i de tillfälliga bestämmelserna om främjande av industriell strukturanpassning. De kinesiska myndigheterna hävdade att artikel 5 inte nämner solfångarglas. Eftersom den tar upp främjande av solenergi, som kräver solfångarglas, anser kommissionen att detta gör att solfångarglas omfattas av de tillfälliga bestämmelserna.

(51) Den kinesiska regeringen ifrågasatte sedan kommissionens tolkning av artikel 17 som vid konstaterandet att endast främjade industrier bör få kreditstöd fastställde att detta måste ske ”enligt kreditgivningsprinciper” snarare än som förmånsbehandling.

(52) Vid kontroll av företagen i urvalet eller under besöket hos de kinesiska myndigheterna framkom inga bevis för att denna bestämmelse efterlevdes. De berörda bankerna samarbetade inte under undersökningen så att denna bestämmelse kunde provas eller kontrolleras. Undersökningen har faktiskt visat att vissa företag gynnas av förmånlig utlåningspolitik. Därför avvisar kommissionen de kinesiska myndigheternas påstående att utlåningen till solfångarglasindustrin gjordes ”enligt kreditgivningsprinciper”. Den centrala poängen kvarstår att alla finansinstitut ska bevilja krediter till främjade industrier, dit tillverkning av solfångarglas hör, och att detta stöd de facto tillhandahålls på förmånliga villkor.

(53) Nationella kommissionen för utveckling och reformer (nedan kallad *NDRC*) utfärdade 2011 en rekommendation till statsrådet om att revidera programmet enligt beslut nr 40. Statsrådet utfärdade beslut nr 9 om utfärdande och genomförande av den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (nedan kallat *beslut nr 9*). I detta dokument uppmanas de kinesiska myndigheterna att vägleda utvecklingen av relevanta industrier och optimera uppgraderingen av industristrukturen. I punkt 12.2 i beslut nr 9 nämns särskilt att produktion av ultraklart flytglas för solenergiindustrin ska främjas.

(54) I den nationella översikten över den tekniska och vetenskapliga utvecklingen på medellång och lång sikt (2006–2020), som antagits av de kinesiska myndigheterna, utlovas att finansiering av politiska åtgärder ska komma i första hand och att finansinstitut ska uppmuntras att förmånsbehandla större nationella projekt

([1]) Utfärdat av ministeriet för industri och informationsteknik för 2011–2015.
([2]) Utfärdad av statsrådet för 2006–2020.
([3]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 5.12.2013, s. 66).
([4]) Kapitel II artikel 5 i de tillfälliga bestämmelserna om främjande av industriell strukturanpassning.
([5]) Kapitel III artikel 17 i de tillfälliga bestämmelserna om främjande av industriell strukturanpassning.

för vetenskaplig och teknisk utveckling inom industrin när de beviljar krediter och att utveckla fler och bättre finansiella tjänster till företag med avancerad teknik. Dessutom utlovas en gynnsam skattepolitik som främjar utvecklingen av sådana företag.

(55) Solfångarglastillverkning har alla kännetecken för en industri som bygger på avancerad teknik, vilket framgår av antalet tillverkare med status som företag med ny och avancerad teknik, och är en ny industri, både i Kina och i unionen. I detta sammanhang vill kommissionen också understryka att ett av företagen i stickprovet fick ett särskilt bidrag från NDRC som belöning för deras innovationer när det gäller solfångarglas, vilket tydligt visar de kinesiska myndigheternas intresse för denna högteknologiska sektor.

(56) Klaganden har hävdat att de påstådda subventionerna utgörs av de system som anges i avsnitt C.2. Efter kontrollen vid de företag i Kina som ingick i urvalet och ett besök vid de kinesiska myndigheterna analyserade kommissionen dessa system, genom vilka företagen i urvalet beviljades en förmån under undersökningsperioden.

2. **Andra subventionssystem som identifierats**

(57) Vid kontrollen av de företag som ingick i urvalet visade analysen av deras interna räkenskaper att det förekommit subventioner från offentliga myndigheter på provins-, stads-, läns- eller distriktsnivå. Dessa subventioner hade inte nämnts specifikt i klagomålet. Det framgår inte klart av de uppgifter som kommissionen förfogar över om det rör sig om tillfälliga subventioner eller lokala subventionsprogram. Den lokala karaktären hos dessa system gör dock att klagandena inte kunde förväntas känna till dessa subventioner närmare, och därför nämns de inte heller uttryckligen i klagomålet.

(58) Kommissionen erbjöd ytterligare samråd med de kinesiska myndigheterna om dessa andra subventioner som är företags- eller platsspecifika, som vid kontrollbesöken påträffades i räkenskaperna hos företagen i urvalet och som inte nämndes i klagomålet. Kommissionen erbjöd dessa samråd för att säkerställa ett korrekt förfarande i samband med undersökningen. De kinesiska myndigheterna avböjde erbjudandet och menade att ett sådant erbjudande inte skulle vara förenlig med avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (nedan kallat *subventionsavtalet*).

(59) Kommissionen anser att dessa andra subventioner har ett nära samband med de typer av åtgärder och förfaranden som nämns i klagomålet och tillkännagivandet om inledande. De innefattar samma slags finansiella bidrag och förmån med avseende på den berörda produkten och omfattas därmed av definitionen av ”subventionen och subventionerna som ska undersökas”, som enligt artikel 22.2 iii i subventionsavtalet ska anges i tillkännagivandet om inledande. Tillkännagivandet om inledande är inte uttömmande när det gäller de system som nämns, vilket framgår av formuleringen ”Subventionerna består bland annat av …” i avsnitt 3. Kommissionen drog därför slutsatsen att dessa ytterligare subventioner omfattas av detta förfarande.

(60) Efter meddelandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot kommissionens tolkning av subventionsavtalet och meddelade att de ansåg att kommissionen inte hade någon rättslig grund för att utjämna en selektiv subvention till en exporterande tillverkare i urvalet, även om denna subvention var direkt kopplad till det subventionsförfarande som angavs av klagandena. Kommissionen instämmer inte i de kinesiska myndigheternas tolkning av subventionsavtalet på denna punkt. Om de klagande har identifierat ett subventionsförfarande, och lokala förmåner återfinns tillsammans med exempel på nationella system inom samma subventionsförfarande, anser kommissionen att den har rätt att utjämna de förmåner som konstaterats. Detta gäller särskilt om de konstaterade förmånernas funktion, karaktär och effekter är samma som för andra system som redan angetts i klagomålet och tillkännagivandet om inledande.

3. **Bristande samarbete och användning av tillgängliga uppgifter**

(61) Den 18 december 2013 meddelade kommissionen de kinesiska myndigheterna att man skulle överväga att använda tillgängliga uppgifter på grund av frånvaron av svar från de statsägda affärsbanker till vilka de kinesiska myndigheterna skickat det tillägg de fått.

(62) De kinesiska myndigheterna svarade den 26 december 2013 och motsatte sig den föreslagna tillämpningen av artikel 28 gentemot de påstått statsägda bankerna, utan att bestrida att bankerna inte besvarat frågeformuläret. De kinesiska myndigheterna förnekade inte heller att bankerna var statsägda. Kommissionen hade därför inget annat alternativ än att använda bästa tillgängliga uppgifter när det gällde information som skulle ha lämnats av de statsägda affärsbankerna.

(63) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna användningen av artikel 28 för att ersätta de uppgifter som efterfrågades i tillägget som skickats till de statsägda affärsbankerna. Kommissionen bestrider inte att uppgifter lämnades av den kinesiska regeringen i denna undersökning och att kommissionen analyserade dessa uppgifter och beaktade dem när så krävdes. När emellertid varken de kinesiska myndigheterna eller de statsägda affärsbankerna eller företagen kunde tillhandahålla uppgifter, till exempel om kreditvärdighet, var kommissionen tvungen att använda ”tillgängliga uppgifter” enligt artikel 28 i grundförordningen.

(64) När det gäller de övriga subventioner som inte uttryckligen nämns i tillkännagivandet om inledande genom hänvisning till ett visst program, och som konstaterats under kontrollbesöken av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, har kommissionen använt sig av alla tillgängliga bevis för att kunna dra slutsatser. De subventioner som konstaterats omfattas av de typer av åtgärder och metoder som nämns i tillkännagivandet om inledande, och kommissionen erbjöd de kinesiska myndigheterna ytterligare samråd om dessa subventioner utan att erbjudandet accepterades. Kommissionen anser att dessa subventioner är nära knutna till de typer av åtgärder och metoder som nämns i klagomålet och tillkännagivandet.

(65) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna kommissionens slutsatser när det gäller de subventioner som konstaterades under kontrollen av företagen i urvalet och i andra punkter avseende subventionssystem. Kommissionen vill förtydliga att den inte tillämpade artikel 28 på dessa fall. I de fall samarbetet var gott men uppgifterna helt enkelt inte kunde tillhandahållas – till exempel den exakta rättsliga grunden för ett engångsbidrag – användes de bevis det berörda företaget tillhandahöll för att dra en slutsats om huruvida detta var en utjämningsbar subvention eller inte.

(66) De kinesiska myndigheterna hävdar också att kommissionen inte lämnat tillräcklig information i meddelandet av uppgifter när den använde bästa tillgängliga uppgifter enligt artikel 28 i grundförordningen. Detta påstående avser i själva verket användningen av slutsatserna från tidigare undersökningar där samma subvention undersöktes. Där så är fallet har kommissionen hänvisat till de exakta skälen i den berörda förordningen samt en sammanfattning av de argument som konstaterats.

(67) De kinesiska myndigheterna noterar att meddelandet av uppgifter inte ger någon detaljerad information om de specifika engångssubventioner som konstaterats för företagen i urvalet. Detta har gjorts särskilt för att skydda affärshemligheter som lämnats av de företag som ingick i urvalet till kommissionen, och någon ytterligare icke-konfidentiell sammanfattning var inte möjlig. Ett fullständigt och konfidentiellt meddelande av uppgifter gjordes till varje enskild exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Om den rättsliga grunden tillhandahölls av den exporterande tillverkaren i urvalet noterades detta sedan i meddelandet av uppgifter till företaget. När de kinesiska myndigheterna erbjöds ytterligare samråd om dessa subventioner gavs även tillfälle att lämna ytterligare relevanta uppgifter, vilket inte gjordes.

4. **System som undersökts**

(68) Kommissionen skickade frågeformulär till de kinesiska myndigheterna och de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och begärde upplysningar om följande system som påstods innefatta subventioner till solfångarglasindustrin:

— system med förmånslån till tillverkare av solfångarglas:

  — kreditramar och statliga lån med låg ränta som beviljas av statsägda affärsbanker och offentliga utvecklingsbanker ([1])

  — subventionsprogram för exportkrediter

  — exportgarantier

  — statligt finansierad försäkring för miljövänlig teknik (”Green express”)

([1]) Offentliga utvecklingsbanker är banker som inte har kommersiellt syfte utan är offentliga organ som av staten fått i uppdrag att finansiera projekt som drivs på grundval av allmänintresse.

— ekonomiska förmåner genom tillgång till offshore-holdingbolag

— återbetalning av lån av staten

— bidragsprogram:

— subventioner för ”Famous Brands” och ”China World Top Brands”

— stöd för expansion till industrier i Guangdongprovinsen

— tillhandahållande av varor och tjänster från myndigheter för mindre än skälig ersättning

— tillhandahållande av antimon

— tillhandahållande av energi

— tillhandahållande av markanvändningsrättigheter

— program för befrielse från eller nedsättning av direkta skatter:

— program för befrielse eller nedsättning av inkomstskatt inom programmet ”två år gratis, tre år hälften”

— nedsättning av inkomstskatt för företag med utländska investeringar (*Foreign Invested Enterprises*, nedan kallade *FIE-företag*) baserat på geografisk lokalisering

— lokala program för befrielse eller nedsättning av inkomstskatt för produktiva FIE-företag

— nedsättning av inkomstskatt för FIE-företag vid köp av utrustning tillverkad i Kina

— skatteavdrag för FoU i FIE-företag

— förmånlig bolagsbeskattning för FIE-företag som erkänns som företag med ny och avancerad teknik

— skattelättnader för företag med ny och avancerad teknik som medverkar i särskilda projekt

— förmånlig inkomstskatt för företag i nordöstra regionen

— skatteprogram i Guangdongprovinsen

— skattebefrielse på utdelning mellan berättigade inhemska företag

— program för indirekt beskattning och importtullar:

— momsbefrielse för importerad utrustning

— momsrabatter för FIE-företags inköp av utrustning tillverkad i Kina

— moms- och tullbefrielse för inköp av fasta tillgångar inom programmet för utveckling av utrikeshandeln

— andra subventioner och andra subventionsprogram (inklusive program som drivs av offentliga myndigheter på provins-, stads-, läns- eller distriktsnivå)

5. **Förmånliga statliga lån, annan finansiering, garantier och försäkring**

5.1 *Förmånliga lån*

a) Inledning

(69) Kommissionen skickade ett tillägg till de kinesiska myndigheterna, som skulle vidarebefordras till de statsägda affärsbanker, offentliga utvecklingsbanker och privatägda finansinstitut som under undersökningsperioden lånat ut pengar till företagen i urvalet. De kinesiska myndigheterna meddelade kommissionen att de gjort detta men inte fått något svar. Kommissionen har därför, såsom anges ovan, meddelat de kinesiska myndigheterna att den, på grund av det bristande samarbetet, kommer att tillämpa artikel 28 och använda tillgängliga uppgifter för att komma fram till ett avgörande i denna fråga.

b) Rättslig grund

(70) Följande rättsliga bestämmelser behandlar förmånliga lån i Kina: den kinesiska lagen om affärsbanker (nedan kallad *banklagen*), de allmänna låneregler som utfärdades av Kinas folkbank den 28 juni 1996 och statsrådets beslut nr 40 (se ovan).

c) Undersökningens resultat

(71) Vid tidigare antisubventionsundersökningar mot Kina har det konstaterats att det kinesiska banksystemet domineras av statsägda banker eller banker där staten har ett kontrollerande inflytande sett till aktieinnehav. Båda typerna kallas ”statsägda affärsbanker”. Kommissionen har också konstaterat att statsägda affärsbanker utövar myndighetsbefogenheter. Kommissionen fann inga belägg för att situationen förändrats. Såsom noteras i skäl 161 i solpanelförordningen, som är den senaste undersökningen i ämnet, representerar de fem största statsägda affärsbankerna (Agricultural Bank of China, Bank of China, China Construction Bank, Bank of Communications och ICBC) över hälften av den kinesiska banksektorn sett till balansomslutning.

(72) Baserat på tillgängliga uppgifter, inklusive omständigheter som slås fast i solpanelförordningen, kvarstår slutsatsen att statsägda affärsbanker är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen, såsom förklaras närmare i skälen 158–168 i solpanelförordningen.

(73) Efter meddelandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot denna slutsats och menade att kommissionen inte hade angett orsakerna till varför de statsägda affärsbankerna ansågs vara offentliga organ. Kommissionen avvisar detta påstående, eftersom skälen till att statsägda affärsbanker anses vara offentliga organ anges i skälen 158–168 i solpanelförordningen och de kinesiska myndigheterna inte lämnade någon information som skulle motsäga dessa bästa tillgängliga uppgifter. Sammanfattningsvis kan följande konstateras:

a) Statsägda affärsbanker har den största marknadsandelen och är de dominerande aktörerna på marknaden i Kina.

b) På grundval av tillgängliga uppgifter kontrolleras statligt ägda affärsbanker av staten genom ägarskap och administrativ kontroll av deras kommersiella beteende, inklusive begränsningar av de räntor som de kan erbjuda.

c) Banklagen och andra lagar och bestämmelser kräver att bankerna lånar ut enligt den nationella ekonomins behov, tillhandahåller kreditstöd för främjade projekt och prioriterar företag med ny och avancerad teknik.

(74) Slutsatserna i dessa skäl är nya eftersom de offentliggjordes först i slutet av 2013 och med full kännedom om ändringen i juli 2013 av strategin med räntegolv i Kina.

(75) Liksom vid tidigare undersökningar försökte kommissionen komma fram till vilken roll de statsägda affärsbankerna och framför allt centralbanken, Kinas folkbank, spelat på finansmarknaderna och i banksektorn när det gäller utlåning till solfångarglasindustrin. Samarbetet från de kinesiska myndigheternas och Kinas folkbanks sida var generellt sett tillfredsställande, men Kinas folkbank lämnade inte över hela texten till cirkuläret om frågor angående justering av inlånings- och utlåningsräntorna (YinFa (2004) 251), där golv och tak för in- och utlåningsräntorna fastställs. När det gäller utlåning från affärsbanker (både statsägda och privatägda) och offentliga utvecklingsbanker anges endast ett räntegolv i cirkuläret. Enligt cirkuläret får räntan för förmånliga lån och lån som omfattas av särskilda bestämmelser från de kinesiska myndigheterna inte röra sig uppåt. Den exakta övre gränsen fastställs i de särskilda bestämmelser som gäller för dessa lån.

(76) Vid kommissionens kontrollbesök uppgav Kinas folkbank att dokumentet inte kunde lämnas ut eftersom det inte var allmänt tillgängligt på bankens webbplats. Vid sökning på internet påträffades dock en kopia av cirkuläret och en engelsk översättning i en samling dokument som de kinesiska myndigheterna överlämnade till de australiska myndigheterna för några år sedan ([1]). Eftersom de kinesiska myndigheterna inte överlämnat någon officiell kopia har kommissionen betraktat denna version som en autentisk och fullständig kopia av cirkuläret i fråga.

(77) Av cirkuläret framgår att Kinas folkbank påverkade fastställandet av räntor för lån som beviljades av statsägda affärsbanker i Kina under undersökningsperioden. De kinesiska myndigheterna förklarade att Kinas folkbank i juli 2013 avskaffade både golv och tak för utlåningsräntorna. Detta noterades, men eftersom det skedde efter undersökningsperiodens slut påverkar det inte den slutsats som anges här. Under alla omständigheter var det räntegolv som gällde under undersökningsperioden inte den enda orsaken till att kommissionen anser att statsägda affärsbanker är offentliga organ. Slutsatserna i skälen 158–168 i solpanelförordningen gäller oavsett detta fortfarande.

([1]) http://www.adcommission.gov.au/cases/documents/141-AttachmentstoPreliminaryReportonExistenceofCVSubsisides-GovofthePeoplesRepublicofChina-N.pdf

(78) Efter meddelandet av uppgifter lämnade den kinesiska regeringen ett flertal synpunkter på cirkuläret YinFa (2004) 251 utan att ge någon förklaring till varför den fullständiga texten till cirkuläret inte har lämnats till kommissionen och utan att bekräfta huruvida texten som sändes till de australiska myndigheterna, och som kommissionen fann, var riktig. Som den tidigare solpanelundersökningen konstaterade ges i cirkuläret tydliga instruktioner från Kinas folkbank till bankerna när det gäller utlåning. Som anges i tidigare undersökningar är innehållet i detta cirkulär viktigt för att förstå den roll de kinesiska myndigheterna och Kinas folkbank spelar för styrningen av banker och utlåning.

(79) Kommissionens slutsats är fortfarande densamma som tidigare i solpanelförordningen, nämligen för det första att kinesiska bankers utlåningsverksamhet enligt artikel 34 i banklagen ska anpassas till den nationella ekonomins behov. Den nationella ekonomins behov beskrivs i den tolfte femårsplanen.

(80) Efter meddelandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot kommissionens tolkning av artikel 34 i banklagen, och förklarade att ”meningen är tvetydig och inte ger uttryckliga riktlinjer till bankerna att agera på ett visst sätt. Inget dokument fastställer den nationella ekonomins behov, vare sig den tolfte femårsplanen eller någon annan föreskrift.”

(81) Detta skiljer sig från den kinesiska regeringens tolkning av artikel 34 under solpanelundersökningen, där man beskrev artikeln som ”neutral”. Kommissionen håller inte med om de kinesiska myndigheternas bedömning. Kommissionen anser, och de kinesiska myndigheterna har inte visat motsatsen, att strategin för den nationella ekonomin anges i den tolfte femårsplanen och den särskilda planen för solcellsindustrin, och att finansiella institut uppmuntras att låna ut till främjade industrier såsom solfångarglasindustrin.

(82) De kinesiska myndigheterna har uppmärksammat kommissionen på andra artiklar i banklagen, nämligen artiklarna 4, 5 och 7, vilka skulle säkerställa att lån beviljas utan inblandning och efter en kreditvärdering. Kommissionen medger att dessa artiklar finns men konstaterar att de kinesiska myndigheterna, bankerna och de berörda företagen i urvalet inte kunde visa att lånen beviljades utan inblandning – med tanke på förmånslånen till tillverkare av solfångarglas – eller efter en kreditvärdering – eftersom trots begäran varken några låneavtal eller riskbedömningar, däribland kreditbetyg, lämnades in som bevis eller befanns vara kopplade till något lån till någon exporterande tillverkare i urvalet.

(83) För det andra ska bankerna tillhandahålla kreditstöd till främjade industrier enligt beslut nr 40 och beslut nr 9, som gäller som lagstiftning. De kinesiska myndigheterna bekräftade vid kontrollbesöket på handelsministeriet att solfångarglas är en främjad industri. Detta är i linje med riktlinjerna för industriell omstrukturering från 2011, som de kinesiska myndigheterna lämnade i sitt svar på frågeformuläret och som klassificerar solfångarglas i den främjade kategorin.

(84) Beslut nr 40 ger vägledning till alla finansinstitut i form av bindande anvisningar om stöd till främjade industrier, och solfångarglasindustrin är en sådan industri.

(85) Efter meddelandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot kommissionens bedömning av konsekvenserna av beslut nr 40, med bifogade förordningar, och beslut nr 9. Kommissionen upprepar sin bedömning att såväl beslut nr 40 som de bifogade förordningarna anger den nationella ekonomins behov. De innehåller en politisk strategi för sektorn och en styrning av den finansiella sektorn och särskilt direktutlåningen från finansinstitut till främjade industrier såsom solfångarglas.

(86) De kinesiska myndigheterna ombads att klargöra den rättsliga statusen för ett beslut av statsrådet som beslut nr 40. De svarade endast att det är en föreskrift utfärdad av statsrådet och inte ingår i den kinesiska lagstiftningen. De lämnade dock ingen bevisning för att styrka detta. De kinesiska myndigheternas hållning står i strid med allmänt tillgänglig information, där statsrådet beskrivs som den högsta förvaltningsmyndigheten, med administrativ normgivningskompetens. Enligt dessa källor utgör statsrådets beslut rättsligt bindande regler ([1]). Kommissionen anser därför på grundval av tillgängliga uppgifter att beslut nr 40 och de genomförandebeslut som är fogade till det, t.ex. beslut nr 9, är administrativa föreskrifter och därmed ingår i den kinesiska lagstiftningen.

([1]) http://www.china.org.cn/english/kuaixun/76340.htm

(87) Kommissionen bekräftar därmed analysen i skäl 191 i solpanelförordningen, där det slås fast att beslut nr 40 och beslut nr 9 är rättsligt bindande för andra offentliga organ och för de ekonomiska aktörerna.

(88) Kommissionen analyserade också om de kinesiska myndigheterna ålägger privatägda banker i Kina att ge förmånliga lån till tillverkare av solfångarglas, i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(89) Artikel 34 i banklagen gäller även privatägda banker i Kina. De kinesiska myndigheterna och berörda parter har inte kunnat visa att den slutsats som dras angående den rättsliga situationen i skäl 174 i solpanelförordningen, nämligen att de kinesiska myndigheterna ger dem samma anvisningar som statsägda banker, inte längre gäller. Enligt artikel 34 i banklagen åläggs bankerna att bedriva sin utlåningsverksamhet utifrån behoven i den nationella ekonomin och den sociala utvecklingen och i överensstämmelse med den statliga industripolitiken ([1]). Det betyder, såsom anges i skäl 188 i solpanelförordningen, att både statsägda affärsbankers och privatägda bankers utlåningsstrategi bestäms av de kinesiska myndigheterna.

(90) Efter meddelandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot slutsatsen att de har överlåtit uppgifter till eller styr privata banker i Kina och de motsatte sig särskilt den betydelse kommissionen har gett artikel 34 i banklagen genom att hävda att vad som utgör behoven i den nationella ekonomin är öppet för tolkning och uppenbarligen är olika beroende på vilken person eller vilket organ som granskar bestämmelsen.

(91) Det är anmärkningsvärt att de kinesiska myndigheterna i sin invändning mot kommissionens tolkning inte lade fram sin egen tolkning av sin nationella lagstiftning.

(92) Kommissionen behöver dock endast hänvisa till resultaten i tidigare undersökningar och till de tillgängliga uppgifterna i detta fall för att bekräfta slutsatsen att behoven i den nationella ekonomin fastställs i planer och förordningar som utfärdats av Kina, och att artikel 34 föreskriver att bankerna ska låna ut i linje med dessa beskrivningar av den nationella ekonomin, vilket inbegriper att främja tillverkning av solfångarglas.

(93) Slutsatsen kvarstår därför att den kinesiska regeringen överlåter till och styr privata banker att låna ut pengar till främjade industrier i linje med artikel 34 i banklagen.

(94) När det gäller lån som tillhandahålls av statsägda affärsbanker i Kina drar kommissionen därför slutsatsen att tillverkare av solfångarglas får ett finansiellt bidrag i form av en direkt överföring av offentliga medel i den mening som avses i artikel 3.1 a i i grundförordningen.

(95) Vidare framgår det av samma bevisning att statsägda affärsbanker (liksom privatägda banker) får uppdrag eller direktiv av staten, vilket betyder att det handlar om ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(96) När det gäller selektivitet konstaterar kommissionen att de kinesiska myndigheterna, såsom förklaras närmare i skäl 172 i solpanelförordningen, styr förmånliga lån till ett begränsat antal industrier och att solfångarglasindustrin, som del av solcellsindustrin, utgör en av dessa. De kinesiska myndigheterna inkluderar solfångarglasindustrin bland ”nyckelindustrierna” i sin tolfte femårsplan. Enligt beslut nr 40 ska de kinesiska myndigheterna aktivt stödja utvecklingen av nya energiindustrier och påskynda utvecklingen av solenergi. Alla finansinstitut beordras att bevilja kreditstöd endast till främjade projekt, bl.a. projekt som avser solfångarglas. I det beslutet utlovas även andra åtgärder för förmånsbehandling av de främjade projekten.

(97) Efter meddelandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot konstaterandet av selektivitet och särskilt mot kommissionens tolkning av den tolfte femårsplanen, som de hävdade ”inte har något rättsligt värde, eftersom det inte är en bindande handling”. Kommissionen instämmer inte i denna bedömning och konstaterar att de kinesiska myndigheterna gjort samma yrkanden i tidigare undersökningar, som inte heller godtogs. I den tolfte femårsplanen anges att den ”diskuterats och antagits av den nationella folkkongressen, och har verkan av lag.”

([1]) Artikel 34 i banklagen.

(98) Kommissionen slår därför fast att subventionerna i form av förmånliga lån inte är allmänt tillgängliga och därför är selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen.

(99) En förmån föreligger eftersom villkoren för de statliga lånen, eller för lånen från privata organ som fått uppdrag eller direktiv från de kinesiska myndigheterna, är förmånligare än de villkor mottagaren skulle kunna få på marknaden.

(100) Liksom vid tidigare undersökningar försökte kommissionen kontrollera de kreditriskbedömningar som gjorts av de banker som lånade ut pengar till företagen i urvalet under undersökningsperioden. Företagen lämnade inga uppgifter om sina kreditbetyg, och bankerna samarbetade inte vid undersökningen. Kommissionen ansåg sig därför inte ha några belägg för att lånen till solfångarglasföretagen baserats på en riskbedömning och att räntan fastställts med utgångspunkt i en sådan bedömning.

(101) I avsaknad av upplysningar från de kinesiska myndigheterna, de exporterande tillverkarna eller bankerna använde sig kommissionen av tillgängliga uppgifter för att avgöra om förmånliga lån i Kina faktiskt utgjort en förmån för de exporterande tillverkare i urvalet som beviljats lån av banker i Kina.

(102) Liksom vid undersökningen avseende solpaneler inledde kommissionen med de officiella centralbanksräntorna från Kinas folkbank för lån i renminbi yuan. Den genomsnittliga räntan under undersökningsperioden var 6,26 %.

(103) Kommissionen justerade sedan räntan från Kinas folkbank med hänsyn till de berörda företagens kreditrisk. De lämnade emellertid inga oberoende kreditbetyg eller liknande uppgifter som skulle göra det möjligt för kommissionen att beräkna ett kreditbetyg. Under alla omständigheter har kommissionen fastställt i tidigare undersökningar att kreditbetyg för kinesiska företag snedvrids genom statligt stöd och att det inte finns något bevis för någon meningsfull riskbedömning av låntagare. Kommissionen har därför tillämpat samma metod som vid undersökningen avseende solpaneler och ansett att alla berörda företag hade det otillfredsställande kreditbetyget ”BB” enligt kreditvärderingsföretaget Bloombergs definition.

(104) Överkursen på obligationer utfärdade av företag med kreditbetyget BB jämfört med företag som har betyget AAA (som Kina har på sina obligationer), enligt Bloomberg, lades därefter till Kinas folkbanks genomsnittliga utlåningsränta under undersökningsperioden. Resultatet blev en referensränta på 10,37 % för undersökningsperioden för lån i renminbi yuan till företagen i urvalet.

(105) Genom att jämföra denna referensränta med den faktiska räntesatsen under undersökningsperioden för lån till de berörda företagen drog kommissionen slutsatsen att lån beviljas till solfångarglasindustrin på villkor som är förmånligare än marknadsvillkoren.

(106) Efter meddelandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot kommissionens val av referensränta och de slutsatser som kommissionen drog av jämförelsen mellan referensräntan och den faktiska ränta som betalats.

(107) Jämförelsen mellan referensräntan och den faktiska ränta som betalats visar tydligt att de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och som lånade i renminbi yuan från kinesiska banker, betalade lägre än normala affärsmässiga räntor för företag i deras ekonomiska ställning.

(108) För det andra var kommissionen mycket riktigt medveten om att Kinas folkbank höjde golvet för utlåningsräntan i juli 2013 och nämnde detta i meddelandet av uppgifter. Detta ändrar dock inte slutsatsen att de kinesiska myndigheterna ingriper i de kinesiska bankernas utlåning, särskilt genom tillämpning av beslut nr 40 och de bifogade förordningarna och genom bestämmelserna i artikel 34 i banklagen.

(109) För det tredje beräknade kommissionen endast en referensränta för lån i renminbi yuan eftersom de exporterande tillverkarna i urvalet inte hade lån i euro eller amerikanska dollar från kinesiska banker.

(110) Slutligen begärde de kinesiska myndigheterna mer information om varför kommissionen ansåg att de exporterande tillverkare i urvalet skulle ha kreditbetyget BB. Skälet till att kreditbetyget BB valdes var att kommissionen på grund av bristande samarbete från de berörda bankerna inte har fick några bevis för att något kreditbetyg beräknades för någon exporterande tillverkare i urvalet. Kreditbetyget BB är inte heller någon ofördelaktig slutsats och fungerar i själva verket till förmån för de berörda företagen, eftersom det är det bästa nivån på finansmarknaden för företag utan tillfredsställande kreditbetyg.

(111) Enligt artikel 28 är kommissionen tvungen att använda de bästa tillgängliga uppgifterna, och dessa togs från slutsatserna i solpanelförordningen där kreditbetyget BB användes för företagen i det urvalet. Detta ansågs rimligt i detta fall och det lades inte fram någon bevisning efter meddelandet av uppgifter som visade att de utvalda företagen gavs ett annat kreditbetyg av de berörda bankerna.

d) Slutsats

(112) Mot bakgrund av undersökningens resultat drar kommissionen slutsatsen att solfångarglasindustrin i Kina gynnades av förmånliga lån under undersökningsperioden, både från statsägda banker och från privata banker. Finansieringen av solfångarglasindustrin utgör en subvention i den mening som avses i grundförordningen av följande skäl:

a) Det förekommer ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna enligt artikel 3.1 a i.

b) Det förekommer uppdrag och direktiv från de offentliga myndigheterna enligt artikel 3.1 a iv.

c) Detta medför att en förmån beviljas i enlighet med artikel 3.2.

(113) Eftersom det rör sig om ett finansiellt bidrag, en förmån för de exporterande tillverkarna och selektivitet bör subventionen anses vara utjämningsbar.

(114) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna användningen av resultat från tidigare undersökningar för att dra slutsatser om subventionering i detta fall, och gjorde särskilt gällande att kommissionen i alltför hög grad lutade sig mot resultaten i solpanelförordningen.

(115) Påståendet avvisades. Såsom nämnts ovan var kommissionen på grund av bristande samarbetsvilja från bankerna i Kina tvungen att tillämpa bestämmelserna i artikel 28 och bästa tillgängliga uppgifter. Solpanelundersökningen är den senaste undersökningen och innehåller de mest aktuella slutsatserna om subventionering i Kina. Solpaneler inte är samma produkt som solfångarglas, men de ingår båda i samma nya energisektor och omfattas av samma statliga planeringsdokument. I avsaknad av andra uppgifter är därför användandet av resultaten från solpanelundersökningen som ”bästa tillgängliga uppgifter” lämpligt. De kinesiska myndigheterna hävdade också att betydande förändringar hade ägt rum mellan solpanelundersökningen och denna undersökning, särskilt höjningen av räntegolvet av Kinas folkbank i juli 2013. Detta påstående avvisades eftersom slutsatserna från solpanelundersökningen avser den undersökningsperioden, precis som denna undersökning har sin egen undersökningsperiod. I båda fallen ägde höjningen av räntegolvet rum efter undersökningsperiodernas slut och påverkar därför inte användningen av artikel 28 och resultaten från solpanelundersökningen som bästa tillgängliga uppgifter.

(116) Alla utom ett av de företag som ingick i urvalet erhöll lån från både statsägda affärsbanker och privata banker. Ett företag finansierades uteslutande via sitt offshore-moderbolag och ingen utlåning förekom från banker etablerade i Kina.

(117) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte ett företag i urvalet kommissionens slutsats, och hävdade att kommissionen inte begärt att företaget skulle tillhandahålla sitt oberoende kreditbetyg. Kommissionen begärde dock att företaget skulle tillhandahålla all information om de lån som det hade beviljats, men företaget hade inte tillhandahållit något oberoende kreditbetyg. Om företaget hade sådan information borde företaget med tanke på påståendena i klagomålet och de uppgifter som begärdes i frågeformuläret ha lämnat den. Särskilt med tanke på informationen i meddelandet av uppgifter borde företaget omgående ha tillhandahållit ett oberoende kreditbetyg om man hade haft det. Påståendet avvisas därför.

e) Beräkning av subventionens storlek

(118) Enligt artikel 6 b i grundförordningen ska förmånen med förmånliga lån beräknas som skillnaden mellan den ränta som betalas och det belopp som skulle ha betalats för ett likvärdigt kommersiellt lån som företaget skulle ha kunnat få på marknaden. I avsaknad av en tillförlitlig riskbedömning fastställde kommissionen såsom anges en marknadsmässig referensränta för likvärdiga kommersiella lån.

(119) Förmånen beräknades för undersökningsperioden som skillnaden mellan den ränta som faktiskt betalades under undersökningsperioden och den ränta som skulle ha betalats med tillämpning av referensräntan.

(120) Med utgångspunkt i denna metod beräknades följande subventionsmarginaler för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet:

Förmånliga lån	
Företag	Subventionsmarginal
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	0 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	6,2 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	2,5 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	4,8 %

5.2 *Andra system för förmånliga lån*

(121) Inga förmåner hade tagits emot av de exporterande tillverkare i urvalet inom ramen för subventionsprogram för exportkrediter, kreditramar, exportgarantier, programmet ”Green Express” eller som förmåner genom tillgång till offshore-holdingbolag under undersökningsperioden.

6. **Bidragsprogram**

(122) Företagen i urvalet hade inte erhållit några förmåner från programmet ”Famous Brands” eller ”China World Top Brands” under undersökningsperioden.

6.1 *Särskilda bidragsprogram och bidrag*

a) Inledning

(123) Företagen i urvalet fick betydande engångsbidrag från olika offentliga myndigheter på många olika nivåer, vilket innebar att de erhöll en förmån under undersökningsperioden. Dessa bidrag upptäcktes vid kontrollen av de berörda företagen och avslöjades inte i företagens svar på frågeformuläret eller i de kinesiska myndigheternas svar på frågeformuläret, som begärts. I klagomålet hävdades att tillverkare av solfångarglas fått dessa engångsbidrag från offentliga organ på provinsnivå och lokal nivå och att de utgjorde en förmån eftersom pengarna erhållits utan lämplig motprestation ([1]). I tillkännagivandet om inledande anges också att ”bidragsprogram” är en subventionsform som används för att stödja solfångarglasindustrin.

b) Rättslig grund

(124) Dessa bidrag beviljades företagen av offentliga myndigheter på nationell nivå eller på provins-, stads-, läns- eller distriktsnivå, och samtliga tycktes vara selektivt riktade till de berörda företagen eller selektiva med avseende på belägenhet eller typ av industri. De närmare rättsliga bestämmelserna i den lag enligt vilka dessa förmåner beviljades, om det över huvud taget fanns någon rättslig grund, lämnades i allmänhet inte ut, men kommissionen fick i många men inte samtliga fall en kopia av ett dokument utfärdat av en offentlig myndighet som åtföljde beviljandet av medel.

c) Undersökningens resultat

(125) Ett företag i urvalet fick under undersökningsperioden bidrag från den ekonomiska utvecklingszon där det är beläget. Dessa bidrag beräknades av den ekonomiska utvecklingszonen till 20 % av alla skatter som företaget betalat till lokala skattemyndigheter och innefattade bl.a. bolagsskatt, markanvändningsskatt och utdelningsskatt.

(126) Ett annat företag i urvalet erhöll under undersökningsperioden ett stort bidrag från de lokala myndigheterna för avgifterna för företagets anslutning till elnätet, som det i annat fall självt skulle ha fått stå för. Bidraget utgjorde stöd till större företag etablerade i regionen.

(127) Ett annat företag i urvalet erhöll ett direktbidrag på 25 miljoner renminbi yuan från NDRC:s fond för industriell anpassning för produktion av högteknologiskt solfångarglas. Detta direkta bidrag från staten erhölls 2006 och företaget fördelade bidraget över de följande tio åren med 10 % per år. Under undersökningsperioden ansågs förmånen således uppgå till 2,5 miljoner renminbi yuan.

([1]) Andra offentliga bidrag som hävdas utgöra subventioner behandlas på sidan 37 i den offentliga versionen av klagomålet.

(128) I samma företags räkenskaper för 2012 hade även bokförts andra bidrag från de lokala skattekontoren och andra lokala offentliga organ. Företaget uppgav att merparten av dessa bidrag inte i själva verket var direkta penningöverföringar från dessa organ till företaget utan ersättning för belopp som företaget tidigare betalat till myndigheterna. Eftersom ingen tillfredsställande bevisning kunnat lämnas kan kommissionen inte godta denna förklaring.

(129) Ett annat företag som ingick i urvalet erhöll före undersökningsperioden ett direkt bidrag på 15 miljoner renminbi yuan från de lokala myndigheterna, och företaget fördelade bidraget över de följande tio åren med 10 % per år. Bidraget betalades ut till företaget för utveckling av solcellsindustrin (där sektorn för solfångarglas ingår), påskyndat uppförande av den avancerade tillverkningsanläggningen i den lokala industrizonen och ett friktionsfritt genomförande av större projekt.

(130) Samma företag erhöll även flera andra bidrag före undersökningsperioden och utnyttjade en del av bidraget under undersökningsperioden. Företaget lämnade dock inga närmare uppgifter om dessa bidrag, och därför användes tillgängliga uppgifter för att komma fram till en slutsats. Kommissionen har i avsaknad av andra tillgängliga uppgifter slagit fast att dessa bidrag är selektivt riktade till detta företag och att den del av bidraget som utnyttjades under undersökningsperioden bör betraktas som en förmån.

d) Slutsats

(131) De kinesiska myndigheterna uppmanades att lämna ytterligare upplysningar och att delta i samråd om dessa bidrag, men de avböjde. Med utgångspunkt i den bevisning som inhämtats när det gäller dessa bidrag till företagen i urvalet, och i avsaknad av andra uppgifter, anser kommissionen att bidragen utgör en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen eftersom en överföring av medel från de kinesiska myndigheterna i form av bidrag till tillverkarna av den berörda produkten skedde och tillverkarna därmed beviljats en förmån.

(132) Dessa bidrag är också selektiva i den mening som avses i artiklarna 4.2 a och 4.3 i grundförordningen eftersom de tycks vara begränsade till vissa företag eller vissa projekt i specifika regioner och beviljats för att tillgodose engångsbehov i de företag som ingick i urvalet. Dessa bidrag uppfyller inte kraven för att selektivitet inte ska anses föreligga enligt artikel 4.2 b i grundförordningen, eftersom villkoren för stödberättigande och de faktiska kriterierna för urval av stödberättigade företag inte är transparenta, inte är objektiva och inte tillämpas automatiskt. Det finns inte heller några belägg för att bidragen tillhör ett övergripande subventionsprogram.

(133) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna kommissionens behörighet att utreda dessa bidrag och kommissionens analys av den partiella information som den hade tillgång till. Kommissionen har emellertid noggrant analyserat den konfidentiella information som tillhandahållits av de berörda företagen och om det finns bevis dels för en förmån, dels för att bidraget var selektivt har bidraget blivit föremål för utjämningsåtgärder.

(134) I samtliga fall lämnade företagen uppgifter om bidragsbeloppet och varifrån bidraget betalades ut, även om företaget i vissa fall inte hade tillgång till något dokument som kunde styrka den rättsliga grund enligt vilken överlåtaren hade tillhandahållit bidraget. De berörda företagen bokförde också oftast denna inkomst under rubriken ”stödinkomster” i sin bokföring och hade låtit dessa räkenskaper granskas i en oberoende revision. Detta har ansetts vara positiva bevis för en subvention som innebar en utjämningsbar förmån.

(135) Ett företag i urvalet ifrågasatte av samma skäl också kommissionens befogenhet att utreda och utjämna dessa företagsspecifika bidrag. Av samma skäl tillbakavisar kommissionen deras argument och upprepar sin ståndpunkt att den har befogenhet att undersöka dessa bidrag och utjämna dem när så är lämpligt.

e) Beräkning av subventionens storlek

(136) I tabellen nedan visas förmånen i samband med de bidrag som beskrivs ovan, beräknad som det belopp som mottagits under undersökningsperioden eller som bokförts för undersökningsperioden om det berörda företaget skrivit av beloppet.

Andra bidragsprogram	
Företag	Subventionsmarginal
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	1,1 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	2,9 %

Andra bidragsprogram	
Företag	Subventionsmarginal
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	1,1 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	3,0 %

7. **Program för befrielse från eller nedsättning av direkta skatter**

7.1 *Programmet "två år gratis, tre år hälften" för företag med utländska investeringar*

a) Inledning

(137) Programmet "två år gratis, tre år hälften" ger FIE-företag rätt att inte betala någon bolagsskatt under de första två åren och bara 12,5 % i stället för 25 % under de tre påföljande åren.

b) Rättslig grund

(138) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 8 i den kinesiska lagen om inkomstskatt för företag med utländska investeringar och utländska företag och artikel 72 i genomförandeföreskrifterna till den kinesiska lagen om inkomstskatt för företag med utländska investeringar och utländska företag. Enligt de kinesiska myndigheterna avslutades detta program genom artikel 57 i 2008 års lag om bolagsskatt med en övergångsperiod fram till utgången av 2012. Det framgår därför av lagen att systemet medfört en förmån under taxeringsåret 2012.

c) Undersökningens resultat

(139) Genom programmet "två år gratis, tre år hälften" beviljades företag förmåner under räkenskapsåret 2012, varefter systemet har avskaffats enligt de kinesiska myndigheterna.

(140) Ett av de företag som ingick i urvalet var ett utlandsägt företag som utnyttjade detta skatteprogram under undersökningsperioden. Företaget betalade en bolagsskatt på 12,5 % i stället för 25 %, vilket framgick av bolagsskattedeklarationen för 2012 och av årsredovisningen.

(141) Kommissionen meddelade dessa resultat till berörda parter, och tog emot synpunkter från de kinesiska myndigheterna om att alla förmåner enligt detta system skulle upphöra under 2012 enligt tillkännagivandet om övergång ([1]). De kinesiska myndigheterna hävdade därför att om utjämningstullar införs kunde inga tullar införas när det gäller den förmån som erhållits enligt detta system av ett företag i urvalet under undersökningsperioden. Detta argument godtas eftersom kommissionen inte har några bevis för en fortsatt förmån för detta företag i urvalet, enligt de särskilda omständigheterna i detta fall.

d) Slutsats

(142) Även om programmet "två år gratis, tre år hälften" har utjämnats i tidigare förordningar kommer kommissionen inte införa en tull för att utjämna den förmån som konstaterats under undersökningsperioden för detta företag i urvalet, eftersom kommissionen inte har några belägg för att programmet eller någon variant av det skulle vara i kraft den dag de tullar införs för detta företag i urvalet.

7.2 *Företag med ny och avancerad teknik*

a) Inledning

(143) Genom detta program kan företag som kan visa att de uppfyller vissa kriterier erkännas som "företag med ny och avancerad teknik" och beviljas en nedsättning av bolagsskatten till 15 % jämfört med den normala skattesatsen på 25 %.

([1]) Tillkännagivande av Kinas statsråd om genomförandet av skyddsklausulen om förmånsåtgärder enligt den kinesiska bolagsskattelagen (dekret nr 39/2007).

b) Rättslig grund

(144) Programmets rättsliga grund är artikel 28.2 i 2008 års lag om bolagsskatt, tillsammans med de administrativa åtgärderna för bestämning av företag med ny och avancerad teknik (Guo Ke Fa Huo [2008] nr 172), och artikel 93 i genomförandeföreskrifterna för lagen om bolagsskatt, tillsammans med statsförvaltningens meddelande om frågor kring betalning av bolagsskatt för företag med ny och avancerad teknik (Guo Shui Han [2008] nr 985).

c) Undersökningens resultat

(145) Systemet är tillgängligt för företag med ny och avancerad teknik som erkänns som sådana av de kinesiska myndigheterna. För att komma i fråga för detta system ska företag ha grundläggande och självständiga immateriella rättigheter och uppfylla följande villkor som anges i den rättsliga grunden:

a) Deras produktion ska omfattas av definitionen av produkter på områden med ny och avancerad teknik som får centralt statligt stöd.

b) Deras totala FoU-utgifter ska uppgå till 3–6 % av de totala försäljningsintäkterna.

c) Deras inkomster från produkter med ny och avancerad teknik ska stå för över 60 % av de totala försäljningsintäkterna.

d) Anställda inom FoU ska utgöra 10 % av det totala antalet anställda.

e) De övriga villkor som anges i 2008 års administrativa åtgärder för företag med ny och avancerad teknik är uppfyllda.

(146) En del av företagen i urvalet, men inte alla, konstaterades utnyttja detta system och betalade därför bolagsskatt på bara 15 % i stället för 25 %. Dessa företag hade ansökt om att klassificeras som företag med ny och avancerad teknik och fått en officiell underrättelse om att de uppfyllde kriterierna och därför hade rätt att fylla i sina bolagsskattedeklarationer i enlighet därmed.

d) Slutsats

(147) Kommissionen anser liksom i skälen 322–326 i den tidigare undersökningen avseende solpaneler att systemet utgör en subvention enligt artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen eftersom det förekommer ett finansiellt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket innebär att de berörda företagen beviljas en förmån. Förmånen för mottagarna är lika med skatteminskningen.

(148) Subventionen är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom den är begränsad till de företag som klassificeras som företag med ny och avancerad teknik och uppfyller villkoren enligt 2008 års administrativa åtgärder. De berörda företagen i urvalet hade klassificerats som sådana företag. Alla som uppfyller kraven för subventionen får den inte automatiskt, och inga objektiva kriterier har fastställts i lagstiftningen eller av den beviljande myndigheten.

(149) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna kommissionens slutsatser och hävdade att urvalskriterierna var objektiva och tillämpades lika på alla företag i Kina. Kommissionen instämmer inte med de kinesiska myndigheternas tolkning av de lagar och genomförandeåtgärder som visar att programmet är begränsat till vissa sektorer och företag som stöds av de kinesiska myndigheterna på grundval av kriterier som inte förefaller vara objektiva eller neutrala, såsom att deras tillverkning omfattas av produktområdet för ”högteknologiska områden med viktigt statligt stöd”.

(150) Stödberättigande är inte heller automatiskt utan beror på klassifikationen som ett företag med ny och avancerad teknik, som tilldelas på skönsmässiga grunder av den behöriga myndigheten.

(151) Kommissionen anser därför att denna subvention är utjämningsbar.

e) Beräkning av subventionens storlek

(152) Kommissionen har beräknat storleken på den utjämningsbara subventionen som skillnaden mellan den skatt som normalt skulle ha betalats under undersökningsperioden och den skatt som de berörda företagen faktiskt betalade under undersökningsperioden.

Företag med ny och avancerad teknik	
Företag	Subventionsmarginal
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	0 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	0 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	0,4 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	1,8 %

7.3 *Befrielse från skatt på utdelning mellan berättigade inhemska företag*

a) Inledning

(153) I klagomålet hävdades att exporterande tillverkare av solfångarglas erhöll subventioner genom ett annat system för befrielse från direkt skatt, nämligen befrielse från skatt på utdelning mellan berättigade inhemska företag ([1]). Detta ingår i den allmänna subventionspraxis som består av befrielse från och/eller nedsättning av inkomstskatt enligt tillkännagivandet om inledande.

b) Rättslig grund

(154) De rättsliga grunderna för en sådan befrielse från skatt på utdelning är artiklarna 25–26 i lagen om bolagsskatt och artikel 83 i genomförandeföreskrifterna för den lagen.

c) Undersökningens resultat

(155) Kommissionen konstaterade att ett företag som ingick i urvalet beviljats befrielse från skatt på utdelning mellan berättigade inhemska företag. Detta företag ansökte direkt hos det lokala skattekontoret om att få dra av den utdelning som erhållits genom aktieinvesteringar från den beskattningsbara inkomsten.

d) Slutsats

(156) Kommissionen anser att detta utgör en subvention enligt artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen eftersom det förekommer ett finansiellt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket innebär att det berörda företaget beviljas en förmån. Förmånen för mottagaren är lika med skatteminskningen.

(157) I meddelandet av uppgifter angav kommissionen att subventionssystemet är selektivt enligt artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar tillgången till detta system till inhemska företag i Kina som gjort investeringar i andra inhemska företag.

(158) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna dessa slutsatser och hävdade att undantaget från skatt på utdelning mellan berättigade inhemska företag inte kan anses vara selektivt eftersom artikel 26.3 i lagen om bolagsskatt föreskriver att ett sådant undantag från beskattning av utdelning också är tillgängligt för utländska företag. Dessutom uppger de kinesiska myndigheterna att urvalskriterierna är objektiva och tillämpas på alla inhemska företag oberoende av industri, produkt eller geografiskt läge.

(159) Även om det är sant att artikel 26.3 i den lag om bolagsskatt som lämnats av den kinesiska regeringen i detta förfarande anger att denna befrielse från skatt på utdelning är också tillgänglig för utländska företag, anser kommissionen fortfarande att detta subventionssystem är selektivt. Artikel 25 i lagen om bolagsskatt bekräftar att denna skattebefrielse är reserverad för industrier och projekt som främjas av staten. Följaktligen kan enbart främjade industrier och projekt kan få tillgång till detta system. Såsom förklaras i avsnitt 5.1 c är solfångarglasindustrin en främjad industri.

e) Beräkning av subventionsbeloppet

(160) Kommissionen har beräknat storleken på subventionen som skillnaden mellan den skatt som normalt skulle ha uppburits under undersökningsperioden och den skatt som det berörda företaget faktiskt betalade.

([1]) Detta program behandlas på sidorna 52 och 53 i den offentliga versionen av klagomålet.

System för skatt på utdelning	
Företag	Subventionsmarginal
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	0 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	0 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	5,8 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	0 %

7.4 *Andra program för befrielse från eller nedsättning av direkta skatter*

a) Inledning

(161) Med undantag av de system som bedöms i avsnitten 7.1–7.3 har kommissionen inte funnit några bevis på att de företag som ingick i urvalet beviljats förmåner genom de andra program för befrielse från eller nedsättning av direkta skatter som anges i avsnitt C.4. Kommissionen konstaterade dock under sina inspektioner två andra system för företagsbeskattning som tagits upp i räkenskaperna för ett företag som ingick i urvalet, nämligen avdrag för FoU-utgifter och återbetalning av fastighetsskatt och markanvändningsskatt. Även dessa är sådana system för befrielse från eller nedsättning av direkta skatter som beskrivs i tillkännagivandet om inledande, eftersom de innebär att den bolagsskatt som betalas sänkts av skattemyndigheten eller att skattemyndigheten har återbetalat bolagsskatt som redan betalats. Skatteavdraget för FoU-utgifter är också kopplat till systemet med skatteavdrag för FoU vid FIE-företag som anges i avsnitt C.4.

b) Rättslig grund

(162) Den rättsliga grunden för skatteavdraget för FoU-utgifter är artikel 30 i den kinesiska lagen om bolagsskatt

(163) När det gäller återbetalning av fastighetsskatt och markanvändningsskatt, angavs inte enligt vilken lag dessa förmåner beviljades även om kommissionen fick en kopia av det cirkulär utfärdat av den regionala myndigheten som åtföljde befrielsen.

c) Undersökningens resultat

(164) Kommissionen konstaterade att ett av företagen i urvalet erhöll avdrag för FoU-utgifter och återbetalning av fastighetsskatt och markanvändningsskatt. Det dokument som utfärdats av den regionala myndigheten begränsar återbetalningar till att gälla nyetablerade företag med ny och avancerad teknik.

d) Slutsats

(165) När det gäller avdragen för FoU-utgifter anser kommissionen att detta subventionssystem är selektivt eftersom artikel 30 måste tolkas tillsammans med artikel 25 i lagen om bolagsskatt som anger att denna skattebefrielse enbart gäller industrier och projekt som främjas av staten. Följaktligen kan enbart främjade industrier och projekt kan få tillgång till detta system. Såsom förklaras i avsnitt 5.1 c är solfångarglasindustrin en främjad industri.

(166) Återbetalningarna av fastighetsskatt och markanvändningsskatt är selektiva i fråga om geografiskt läge och typ av industri. I begäran om ytterligare samråd uppmanades de kinesiska myndigheterna att lämna fler upplysningar om dessa skattesystem, men de avböjde. Kommissionen har därför i avsaknad av andra tillgängliga uppgifter använt sig av den bevisning som inhämtats när det gäller tillämpningen av dessa system på det företag som ingick i urvalet.

(167) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna kommissionens slutsatser och hävdade att kommissionen inte hade offentliggjort några faktiska bevis på dessa systems selektivitet i meddelandet av uppgifter. Ett meddelande av uppgifter med mer detaljerad information om dessa systems selektivitet gjordes endast till det berörda företaget och inga synpunkter inkom från företaget. Kommissionen har också utökat informationen om dessa systems selektivitet i skälen ovan.

(168) Kommissionen anser att dessa system utgör subventioner enligt artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen eftersom det förekommer ett finansiellt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket innebär att det berörda företaget beviljas en förmån. Förmånen för mottagaren är lika med skatteminskningen.

e) Beräkning av subventionsbeloppet

(169) Kommissionen har beräknat storleken på subventionen som skillnaden mellan den skatt som normalt skulle ha uppburits under undersökningsperioden och den skatt som det berörda företaget faktiskt betalade.

Bolagsskattesystem	
Företag	Subventionsmarginal
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	0 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	0 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	0,7 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	0 %

8. **Program för indirekt beskattning och importtullar**

(170) Kommissionen ansåg inte att något av företagen i urvalet beviljats någon förmån genom de program för indirekt beskattning och importtullar som anges i avsnitt C.4.

9. **Tillhandahållande av varor och tjänster från myndigheter för mindre än skälig ersättning**

9.1 *Tillhandahållande av antimon; tillhandahållande av el*

(171) Ingen förmån konstaterades i anslutning till inköp av antimon eller el av företagen i urvalet under undersökningsperioden.

9.2 *Tillhandahållande av markanvändningsrättigheter*

a) Inledning

(172) Såsom också anges i skälen 354–370 i solpanelförordningen får företag inte göra direkta markförvärv i Kina utan får bara köpa en markanvändningsrättighet av de lokala myndigheterna.

b) Rättslig grund

(173) Enligt den kinesiska markförvaltningslagen tillhör all mark folket och får inte köpas eller säljas, utan lagen innehåller villkoren för försäljning av markanvändningsrättigheter till företag genom anbud, prissättning eller auktion.

c) Undersökningens resultat

(174) Ett auktionssystem skulle i princip innebära att marknaden avgjorde priset för en viss markanvändningsrättighet, som därför skulle fastställas helt oberoende. Vid kommissionens besök hos de kinesiska myndigheterna uppgav dock dessa att myndigheterna under alla omständigheter fastställer minimipriser för varje markkategori (mark graderas från 1 till 15 beroende på fastighetens kvalitet), som priset för markanvändningsrättigheten inte får underskrida.

(175) De kinesiska myndigheterna kontrollerar också markutbudet genom att med hjälp av kvoter begränsa det markområde för vilket markanvändningsrättigheter får säljas för industri- eller bostadsändamål, per provins och per år.

(176) Kommissionen kunde emellertid inte, för var och en av de markanvändningsrättigheter som förvärvats av de exporterande tillverkarna, hitta några belägg för ett auktionsförfarande där priset för markanvändningsrättigheten fastställts på ett oberoende sätt. Det företag som vann bjöd antingen utgångspriset eller 5 renminbi yuan per kvadratmeter över utgångspriset, och eftersom det var den enda anbudsgivaren tilldelades det markanvändningsrättigheten.

(177) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna kommissionens slutsatser och hävdade att det fanns ett verkligt auktionsförfarande vid försäljning av markanvändningsrättigheter till industrin i Kina.

(178) De kinesiska myndigheterna hävdade först att det fanns ett verkligt auktionsförfarande eftersom myndigheterna, som varje auktionsförrättare, endast fastställde utgångspriset. Detta argument avvisas eftersom en auktion normalt innebär att utgångspriset fastställs av en oberoende auktionsförrättare efter en oberoende värdering, vilket inte är fallet här eftersom ägaren av markanvändningsrättigheten också är auktionsförrättare.

(179) De kinesiska myndigheterna uppgav därefter att syftet med minimipriser är att se till att det slutliga priset inte faller under ”det grundläggande marknadsvärdet” för markanvändningsrättigheten. Ingen bevisning lämnades till stöd för detta påstående, vilket i sig är ett cirkelbevis eftersom det pris som betalats för markanvändningsrättigheten (som regeringen har fastställt) påstås vara marknadspriset (som sedan ligger till grund för minimipriset).

(180) De kinesiska myndigheterna uppgav därefter att det faktum att det inte fanns några andra anbudsgivare vid auktionen ”inte kan utgöra grund för antagandet att markanvändningsrättigheten faktiskt inte auktioneras ut”. Slutsatsen av detta bevis är i själva verket raka motsatsen. De kinesiska myndigheterna har trots uppmaningar inte tillhandahållit bevis på att en enda markanvändningsrättighet blivit prissatt genom en konkurrensutsatt auktion, och effekten av processen är därför att myndigheterna fastställer ett pris och företaget betalar detta pris. Även om flera anbudsgivare inte kan vara ett absolut krav i varje enskilt fall för att fastställa förekomsten av ett marknadsbaserat system, så är en fullständig avsaknad av flera anbudsgivare, som konstaterades vara fallet när det gäller alla företag som ingick i urvalet, ett tydligt tecken på att verkliga marknadspriser saknas.

(181) I det fall ett företag i urvalet betalade 5 renminbi yuan per kvadratmeter mer än det pris som fastställs av regeringen, uppgav företaget för kommissionen att de uppmanades att göra detta av den behöriga myndigheten endast för att få det att se ut som om en auktion hade ägt rum. Kommissionen kan därför inte se denna omständighet som ett faktiskt bevis för att en marknad för försäljning av markanvändningsrättigheter finns i Kina.

(182) I praktiken betalade företagen i urvalet därför det pris som fastställts av de kinesiska myndigheterna. Som även fastställs i solpanelförordningen (i skälen 361–370), tillhandahålls markanvändningsrättigheten för mindre än skälig ersättning i förhållande till det marknadsreferensvärde som anges i avsnitt e.

d) Slutsats

(183) Kommissionen slår fast att de kinesiska myndigheternas tillhandahållande av markanvändningsrättigheter bör anses utgöra en subvention enligt artikel 3.1 a iii och artikel 3.2 i grundförordningen i form av tillhandahållande av varor som innebär att företagen beviljas en förmån. Eftersom undersökningen inte visade att det fanns någon fungerande marknad för försäljning av markanvändningsrättigheter i Kina tyder användandet av ett externt referensvärde (se avsnitt e) på att det belopp som betalas för markanvändningsrättigheter av exportörerna i urvalet ligger under marknadsvärdet.

(184) Subventionen är selektiv enligt artikel 4.2 a och c i grundförordningen eftersom offentliga myndigheter enligt statsrådets beslut nr 40 ska se till mark tillhandahålls till främjade industrier, varav solfångarglasindustrin är en. I artikel 18 i beslut nr 40 klargörs att industrier som är ”begränsade” inte ska få tillgång till markanvändningsrättigheter.

(185) Läget vad gäller mark i Kina diskuteras också i ett arbetsdokument från Internationella valutafonden, som bekräftar att tillhandahållandet av markanvändningsrättigheter till kinesiska industrier inte respekterar marknadsförhållanden ([1]).

(186) De kinesiska myndigheterna bestred konstaterandet av selektivitet och angav att begränsningarna i beslut nr 40 inte kan användas för att bevisa ett selektivt beviljande av en förmån. Detta argument avvisas eftersom effekten av beslut nr 40 är att bevilja markanvändningsrättigheter till främjade industrier. Solfångarglastillverkning är en främjad industri och tillhandahållandet av markanvändningsrättigheter till solfångarglastillverkare ingår därför i bestämmelserna i beslut nr 40.

(187) Ett företag i urvalet ifrågasatte också kommissionens slutsatser och hävdade att det fanns en fungerande marknad för markanvändningsrättigheter i Kina. Företagets bedömning av förfarandet för markanvändningsrättigheter i Kina leder dock inte till den slutsatsen. De kunde fortfarande inte visa att markanvändningsrättigheter värderas oberoende, att de säljs på en oberoende auktion, att priset på markanvändningsrättigheter fastställs av marknaden som ett resultat av ett konkurrensutsatt anbudsförfarande eller att priset inte snedvrids av statligt stöd.

([1]) IMF Working Paper (WP/12/100), *An End to China's Imbalances*, april 2012, s. 12.

(188) Företaget i urvalet hävdade därefter att trots att kommissionen borde ha konstaterat att det finns ett fungerande marknad, och således ingen subvention, bör kommissionen jämföra priset för företagets markanvändningsrättigheter med ett referensvärde, nämligen priserna på markanvändningsrättigheter i den provins där bolaget har sitt säte. Eftersom kommissionen har konstaterat att det inte finns något lämpligt marknadsreferensvärde i denna provins avvisades detta argument.

e) Beräkning av subventionsmarginalen

(189) Förmånen utgörs av skillnaden mellan det pris som betalats för markanvändningsrättigheten och ett lämpligt externt referensvärde. Liksom i solpanelförordningen är detta externa referensvärde marknadspriset för mark i det separata tullområdet Taiwan, Penghu, Kinmen och Matsu (nedan kallat *Taiwan*).

(190) Efter meddelandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot användandet av Taiwan som jämförelse och begärde information om varför det var lämpligt. Som anges i skäl 467 i solpanelförordningen anser kommissionen Taiwan som en lämplig extern jämförelse av följande skäl:

a) Den jämförbara ekonomiska utvecklingsnivån, bruttonationalprodukten och den ekonomiska strukturen i Taiwan och i de flesta provinser och städer i Kina där de exporterande tillverkarna i urvalet är etablerade.

b) Den geografiska närheten mellan Kina och Taiwan.

c) Den höga graden av industriell infrastruktur i både Taiwan och många provinser i Kina.

d) De starka ekonomiska banden och den gränsöverskridande handeln mellan Taiwan och Kina.

e) Den höga befolkningstätheten i många provinser i Kina och i Taiwan.

f) Likheten mellan typen av mark och de transaktioner som använts för att konstruera det relevanta referensvärdet i Taiwan med dem i Kina.

g) De gemensamma demografiska, språkliga och kulturella egenskaperna i Taiwan och Kina.

(191) Med hänsyn till alla dessa faktorer drar kommissionen slutsatsen att priserna för markanvändningsrättigheter i Kina, om marknadsvillkor rådde, för de exporterande tillverkarna i urvalet, skulle vara mycket lika priserna i Taiwan.

(192) Ett företag i urvalet föreslog att om ett externt referensvärde skulle användas borde BNP i den berörda provinsen beaktas och att referensvärdet därför borde vara ”dagens markpriser i Egypten, Armenien, Guatemala, Kongo, Mongoliet eller Indonesien” eftersom dessa länder befann sig på en ”liknande grad av utveckling”. Detta argument avvisades av följande skäl:

a) Den ekonomiska utvecklingsnivån är inte den enda faktorn som anges ovan till varför Taiwan var en lämplig jämförelse.

b) Företaget hänvisade till den provins där det var beläget och inte till staden som har en mycket högre BNP per capita än den omgivande provinsen.

c) Företaget framförde inga andra argument än BNP för varför någon av de andra externa jämförelserna vore lämpligare än Taiwan.

(193) Ett annat företag i urvalet hävdade efter meddelandet av uppgifter att användningen av Taiwan inte lämpade sig för de ekonomiska villkoren i den provins där det är beläget, men föreslog inte något alternativ. Eftersom det saknas förslag till alternativa jämförelser bekräftas användningen av Taiwan.

(194) De genomsnittliga markpriserna i Taiwan under 2012 hämtades från industrikontoret vid ekonomiministeriet och justerades tillbaka för inflation och BNP-tillväxt för att komma fram till ett referenspris för mark för varje kalenderår. Eftersom markanvändningsrättigheter gäller i 50 år och skrivs av i enlighet därmed är förmånen under undersökningsperioden en femtiondel av skillnaden mellan referenspriset och det faktiska pris som betalats.

(195) Följande subventionsmarginal har fastställts för tillhandahållande av mark för mindre än skälig ersättning:

Tillhandahållande av mark för mindre än skälig ersättning	
Företag	Subventionsmarginal
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	2,1 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	8,0 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	2,3 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	7,1 %

10. **Slutsats beträffande subventionering**

(196) Kommissionen har beräknat storleken på de utjämningsbara subventionerna till de företag som omfattas av undersökningen i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen, för varje system separat, och adderat uppgifterna för att komma fram till ett sammanlagt subventionsbelopp för hela företaget för undersökningsperioden.

(197) För att fastställa de totala subventionsmarginalerna nedan beräknade kommissionen först den relativa subventioneringen, dvs. subventionsbeloppet i förhållande till företagets totala omsättning. Denna andel användes därefter för att beräkna den subvention som tilldelades exporten av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden.

(198) Därefter beräknades subventionsbeloppet per kvadratmeter av den berörda produkten som exporterades till unionen under undersökningsperioden, och nedanstående marginaler beräknades som andel av cif-värdet av samma export per kvadratmeter.

(199) Efter meddelandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte tog hänsyn till de dumpningsmarginaler som beräknats i det parallella antidumpningsförfarandet vid offentliggörandet av subventionsmarginalerna vid meddelandet av uppgifter, och att kommissionen endast behandlade frågan om ”dubbelräkning” när den tull som ska införas beräknades.

(200) De kinesiska myndigheterna begärde att om subventionering konstaterades orsaka dumpning skulle detta återspeglas i beräkningen av marginaler likaväl som i beräkningen av tullar.

(201) Eftersom åtgärderna i detta fall begränsas av skademarginalen skulle sådana beräkningar inte ändra de tullar som faktiskt införs. Kommissionen ansåg det därför inte nödvändigt att bemöta innehållet i dessa påståenden.

Företag	Subventionsmarginal
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	3,2 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	17,1 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	12,8 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	16,7 %

D. **SKADA**

1. **Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

(202) Åtta tillverkare som producerade den likadana produkten i unionen under undersökningsperioden gav sig till känna efter det att undersökningen inletts. Kommissionen känner inte till några andra unionstillverkare av den likadana produkten. Kommissionen anser därför att dessa åtta unionstillverkare utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen, och de kallas nedan *unionsindustrin*.

(203) Alla tillgängliga uppgifter om unionsindustrin, inklusive information som lämnats i klagomålet, makroekonomiska uppgifter från unionsindustrins intresseorganisation (*Glass for Europe*) och svaren på frågeformuläret från unionstillverkarna i urvalet användes för att fastställa unionens sammanlagda tillverkning under undersökningsperioden.

För unionstillverkarna i urvalet dubbelkontrollerades uppgifterna mot svaren på frågeformuläret. På grundval av detta beräknades det att unionens sammanlagda tillverkning uppgick till omkring 21 734 000 kvadratmeter under undersökningsperioden.

(204) Efter meddelandet av uppgifter konstaterade de kinesiska myndigheterna skillnader mellan de uppgifter rörande unionsindustrin som anges i meddelandet av uppgifter och de som ingick i klagomålet. De menade vidare att detta visar att det saknas objektiva och trovärdiga bevis och att kommissionens slutsatser kan ifrågasättas.

(205) De skillnader som konstaterades av de kinesiska myndigheterna mellan uppgifterna i klagomålet och uppgifterna i meddelandet av uppgifter beror på att alla uppgifter avseende unionstillverkarna i urvalet kontrollerades på plats och uppdaterades vid behov. Eftersom urvalet motsvarar 79 % av unionsindustrins sammanlagda försäljning på unionsmarknaden, kan kommissionen inte godta påståendet att den bevisning som användes inte var en objektiv och trovärdig grund för kommissionens slutsatser.

2. **Fastställande av den relevanta unionsmarknaden**

(206) Ingen av unionstillverkarna i urvalet producerade för företagsintern användning. Någon särskild analys av företagsintern försäljning var därför inte nödvändig.

3. **Förbrukningen i unionen**

(207) Förbrukningen i unionen fastställdes på grundval av alla unionstillverkares totala försäljningsvolym på unionsmarknaden, det vill säga utan deras export, plus importen från Kina och importen från övriga tredjeländer. Förbrukningen i unionen fastställdes på grundval av uppgifter som lämnats av klaganden och Glass for Europe och som, när så var möjligt, dubbelkontrollerats mot de uppgifter som unionstillverkarna i urvalet lämnat i sina svar på frågeformuläret.

(208) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 1

Förbrukning i unionen (1 000 m^2)

	2009	2010	2011	UP
Total förbrukning i unionen	16 596	28 239	33 993	27 412
Index	*100*	*170*	*205*	*165*

Källa: Glass for Europe, klaganden och unionstillverkarnas svar på frågeformuläret.

(209) Under skadeundersökningsperioden ökade den totala förbrukningen i unionen med 65 % mellan 2009 och 2011, men minskade under undersökningsperioden jämfört med 2011. Förbrukningen 2012 var dock fortfarande betydligt högre än 2009. Detta beror främst på den ökade förbrukningen av slutprodukter, särskilt solcellsmoduler (se avsnitt E.2.3).

4. **Import från det berörda landet**

4.1 *Volym och marknadsandel för den subventionerade importen från det berörda landet*

(210) Eftersom solfångarglas importeras till unionen under KN-nummer 7007 19 80 – Annat – Laminerat säkerhetsglas, som omfattar andra produkter som inte är föremål för den aktuella undersökningen, gick det inte att använda Eurostat för att fastställa importvolymer och importvärden. Importvolymer och importvärden baserades på uppgifter som lämnats av klaganden och Glass for Europe. Den subventionerade importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 2

Importvolym och marknadsandel

	2009	2010	2011	UP
Importvolym från Kina (1 000 m^2)	1 200	2 050	6 150	8 350
Index	*100*	*171*	*513*	*696*

	2009	2010	2011	UP
Marknadsandel	7,2 %	7,3 %	18,1 %	30,5 %
Index	*100*	*100*	*250*	*421*

Källa: Glass for Europe och klagomålet.

(211) Under skadeundersökningsperioden ökade den subventionerade importvolymen av den berörda produkten till unionen avsevärt, med hela 596 %. Det ledde till en betydande ökning av marknadsandelen för importen av den berörda produkten från Kina till unionsmarknaden (från 7,2 % till 30,5 %).

(212) Unionsförbrukningen ökade också fram till 2012. Under 2012, när unionsmarknaden krympte, kunde de kinesiska exporterande tillverkarna ändå öka sin totala importvolym.

(213) Efter meddelandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen har använt alldeles för höga uppgifter, och att den kinesiska exportstatistiken visade mycket lägre export under undersökningsperioden jämfört med den importvolym som anges i meddelandet av uppgifter och begärde en förklaring om hur dessa volymer har beräknats.

(214) Kommissionen noterar för det första att den exportstatistik som tillhandahållits av de kinesiska myndigheterna, som omfattar alla typer av härdat glas, är mer än 2,5 gånger lägre än vad statistiken från Eurostat visar för hela KN-nummer ex 7007 19 80 under 2012. Den kinesiska exportstatistiken kan därför inte betraktas som rimligt tillförlitlig.

(215) Kommissionen grundade sina beräkningar på de uppgifter som lämnats av klaganden och Glass for Europe. Dessa uppgifter finns tillgängliga i den icke-konfidentiella akten. Kommissionen dubbelkontrollerade dessa uppgifter mot de verifierade uppgifterna från de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och andra samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Som nämndes i avsnitt A.3.3 stod de samarbetsvilliga företagen för nästan 100 % av den rapporterade exporten av solfångarglas till unionen under 2012. Kommissionen har därför ingen anledning att tro att de uppgifter på vilka den grundat sina slutsatser är oriktiga. De kinesiska myndigheterna tillhandahöll dessutom inte någon bevisning för att styrka sitt påstående.

4.2 *Priser för den subventionerade importen från det berörda landet och prisunderskridande*

(216) Det genomsnittliga priset på den subventionerade importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 3

Importpriser (euro/m^2)

	2009	2010	2011	UP
Kina	6,02	6,10	4,96	4,38
Index	*100*	*101*	*82*	*73*

Källa: Klaganden och de kinesiska exporterande tillverkarnas svar på frågeformuläret.

(217) Det genomsnittliga importpriset på den berörda produkten sjönk under skadeundersökningsperioden. Det genomsnittliga importpriset sjönk med 27,2 %, från 6,02 euro/m^2 2009 till 4,38 euro/m^2 under undersökningsperioden.

(218) I syfte att fastställa prisunderskridandet under undersökningsperioden jämfördes det vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som unionstillverkarna i urvalet tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik, med motsvarande vägda genomsnittliga importpriser per produkttyp från de kinesiska tillverkarna i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån, med justeringar uppåt, dvs. 0,40 euro/m^2 i kostnader för tullklarering, hantering och lastning och importtullar på 3 %. Dessa justeringar innebär en prisökning med 7–15 %, beroende på produktkontrollnummer, dvs. ett vägt genomsnitt på 11 %.

(219) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna i enlighet med ovanstående skäl och efter avräkning av rabatter och avdrag. Resultatet av

jämförelsen, uttryckt i procent av omsättningen under undersökningsperioden för de unionstillverkare som ingick i urvalet, visade på en vägd genomsnittlig underskridandemarginal per företag på 10,6–26,7 % av priserna för unionstillverkarna i urvalet för den subventionerade importen av den berörda produkten.

5. **Unionsindustrins ekonomiska situation**

(220) I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen omfattade granskningen av den subventionerade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer och index som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.

(221) Som förklaras i avsnitt A.3.2 användes ett stickprovsförfarande för undersökningen av den eventuella skada som unionsindustrin lidit.

(222) För skadeanalysen skilde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorer. Kommissionen analyserade de makroekonomiska indikatorerna för skadeundersökningsperioden på grundval av de uppgifter som Glass for Europe och klaganden lämnat för alla unionstillverkare. Kommissionen analyserade mikroekonomiska indikatorer på grundval av svaren på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

(223) I denna undersökning bedömdes följande makroekonomiska indikatorer: tillverkning, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, subventionsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare subvention.

(224) Följande mikroekonomiska indikatorer bedömdes: genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

(225) En exporterande tillverkare hävdade att kommissionen inte har utfört skadeanalysen i enlighet med artikel 8.1 och 8.4 i grundförordningen eftersom den utförde skadeanalysen på grundval av två separata och påstått inkonsekventa uppsättningar av uppgifter, dvs. de makro- och mikroekonomiska skadeindikatorerna. Tillverkaren hävdade vidare att den påstådda inkonsekvensen i analysen av de två uppsättningarna av uppgifter ger upphov till allvarliga tvivel om det lämpliga, rättvisa och objektiva i den övergripande bild som ges av skadesituationen.

(226) Samma tillverkare refererade till en rad tidigare undersökningar där unionens institutioner uppgavs på ett inkonsekvent sätt ha definierat olika uppsättningar av uppgifter som antingen tillhörande de makroekonomiska uppgifterna eller de mikroekonomiska uppgifterna.

(227) Kommissionen kan inte godta detta påstående. Detta är en metod som tillämpas i stickprovsförfaranden i syfte att analysera situationen för unionsindustrin och för att beakta inte enbart de tendenser som framgår av urvalet utan också av unionsindustrin som helhet. Alla de faktorer som föreskrivs i artikel 8.4 i grundförordningen beaktades i analysen. Slutsatsen om skada fattas också på grundval av samtliga dessa faktorer. Skadeanalysen var därför utförd i enlighet med artikel 8.1 och 8.4 i grundförordningen.

6. **Makroekonomiska indikatorer**

6.1 *Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande*

(228) Den totala tillverkningen, produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 4

Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2009	2010	2011	UP
Produktionskapacitet (1 000 m^2)	39 000	44 611	48 511	54 615
Index 2009	*100*	*114*	*124*	*140*
Produktionsvolym (1 000 m^2)	17 540	29 245	31 245	21 734
Index	*100*	*167*	*178*	*124*
Kapacitetsutnyttjande	45 %	66 %	64 %	40 %
Index	*100*	*146*	*143*	*88*

Källa: Klaganden och unionstillverkarnas svar på frågeformuläret.

(229) Unionsindustrins tillverkning ökade under skadeundersökningsperioden i linje med förbrukningen. Redan i början av skadeundersökningsperioden hade unionsindustrin överskottskapacitet. På grund av den snabba ökningen av förbrukningen i unionen minskade den överskottskapaciteten fram till 2011, eftersom produktionskapaciteten i unionen visserligen ökade men inte lika snabbt som förbrukningen i unionen. Produktionskapaciteten fortsatte att öka 2012, medan förbrukningen i unionen minskade. Tillverkningen ökade från 2009 till 2011 och minskade därefter med 30 % under undersökningsperioden. Tack vare den kapacitet som fanns kunde unionsindustrin snabbt öka tillverkningen för att tillgodose den snabbt ökande efterfrågan i unionen fram till 2011. Som en reaktion på tillväxten mellan 2009 och 2011 gjorde unionsindustrin samtidigt ytterligare kapacitetsökningar, men den nya kapaciteten utnyttjades bara delvis under undersökningsperioden. Det ledde till en kraftig minskning av kapacitetsutnyttjandet under undersökningsperioden jämfört med tidigare år.

(230) Under skadeundersökningsperioden ökade unionsindustrin visserligen sin kapacitet som en reaktion på den ökade förbrukningen, men unionsindustrins tillverkningsnivåer ökade långsammare än förbrukningen, och kapacitetsutnyttjandet, som ökat avsevärt under skadeundersökningsperiodens första tre år, minskade under undersökningsperioden. Samtidigt ökade marknadsandelen för den subventionerade importen från det berörda landet och unionsindustrins huvudsakliga kunder utsattes för orättvis konkurrens inom solpanelssektorn på grund av den kinesiska dumpning och subventionering som konstaterats även inom den sektorn.

6.2 *Försäljningsvolym och marknadsandel*

(231) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2009	2010	2011	UP
Försäljningsvolym (1 000 m^2)	14 696	25 303	26 556	18 039
Index	*100*	*172*	*181*	*123*
Marknadsandel	88,6 %	89,6 %	78,1 %	65,8 %
Index	*100*	*101*	*88*	*74*

Källa: Glass for Europe, klaganden och unionstillverkarnas svar på frågeformuläret.

(232) Under skadeundersökningsperioden ökade unionsindustrins försäljningsvolym med 22,7 %. I förhållande till förbrukningsökningen på 65 % innebar detta dock att unionsindustrins marknadsandel minskade från 88,6 % 2009 till 65,8 % under undersökningsperioden, dvs. en minskning på 25,7 % under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins försäljning ökade betydligt mindre än den subventionerade importen från det berörda landet. Därmed kunde unionstillverkarna inte dra full nytta av den ökande förbrukningen och deras marknadsandel minskade följaktligen under skadeundersökningsperioden.

6.3 *Tillväxt*

(233) Unionsindustrins tillväxt framgår av volymindikatorer som tillverkning, försäljning och marknadsandel jämfört med förbrukningens utveckling. Trots ökad förbrukning under skadeundersökningsperioden ökade unionstillverkarnas marknadsandel inte i samma takt som förbrukningen. Unionsindustrins marknadsandel ökade under skadeundersökningsperioden. Under samma period ökade marknadsandelen för importen från Kina med 321 %. Det faktum att unionsindustrin inte kunde växa i linje med marknadens tillväxt hade en övergripande negativ effekt på industrins ekonomiska situation.

6.4 *Sysselsättning och produktivitet*

(234) Sysselsättning och produktivitet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Sysselsättning och produktivitet

	2009	2010	2011	UP
Sysselsättning – heltidsekvivalenter (FTE)	565	792	932	857
Index	*100*	*140*	*165*	*152*

	2009	2010	2011	UP
Produktivitet (1 000 m^2/FTE)	31	37	34	25
Index	*100*	*119*	*108*	*82*

Källa: Klaganden och unionstillverkarnas svar på frågeformuläret.

(235) Sysselsättningen ökade med överlag 52 % mellan 2009 och undersökningsperioden. Ökningen skedde emellertid under perioden fram till 2011, då den nådde en topp på 932 heltidsekvivalenter (FTE), för att därefter minska till 857 FTE under undersökningsperioden. Produktiviteten ökade bara något 2010 och 2011 jämfört med 2009. Detta beror delvis på den höga automatiseringsgraden i tillverkningen av den likadana produkten, vilket kräver få anställda. Under undersökningsperioden ökade den dock med 24,4 % jämfört med 2011. Det berodde på att produktionen minskade med omkring 30 %, vilket inverkade negativt på kapacitetsutnyttjandet under samma period.

(236) Sysselsättningen minskade därför i linje med utvecklingen för unionstillverkningen av den likadana produkten under undersökningsperioden.

6.5 *Subventionsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare subventionering*

(237) Alla subventionsmarginaler ligger väsentligt över miniminivån. Med tanke på volymen av och priserna på import från det berörda landet kan inverkan på unionsindustrin av den faktiska subventionsmarginalens storlek anses vara betydande.

(238) Eftersom detta är den första antisubventionsundersökningen av den berörda produkten är återhämtningen från tidigare subventionering inte relevant för bedömningen.

7. **Mikroekonomiska indikatorer**

(239) Såsom anges ovan analyseras de mikroekonomiska faktorerna på grundval av svaren på frågeformuläret från unionstillverkarna i urvalet. För de flesta unionstillverkarna i urvalet var 2009 det år då de gjorde sina första investeringar och började tillverka den likadana produkten. Även om merparten av unionstillverkarna i urvalet redan ingick i glasindustrin måste alla investera i särskilda anläggningar för tillverkning av solfångarglas, som helt skiljer sig från normal glastillverkning eftersom glaset måste ha en helt annan renhet, järnhalt och kvalitet överlag. Glaset måste dessutom härdas, vilket inte är fallet för vanligt glas. Slutligen får det en beläggning. Samtliga indikatorer som analyseras nedan påverkas således avsevärt av denna inledningsfas under 2009. För att visa tendenserna utan den snedvridande inverkan av inledningsfasen hos företagen i urvalet visas även index från 2010.

7.1 *Priser och faktorer som påverkar priserna*

(240) De genomsnittliga försäljningspriserna för unionstillverkarna i urvalet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Genomsnittliga försäljningspriser i unionen

	2009	2010	2011	UP
Genomsnittligt försäljningspris per enhet på unionsmarknaden (euro/m^2)	10,64	9,07	8,91	8,20
Index 2009	*100*	*85*	*84*	*77*
Index 2010	*117*	*100*	*98*	*90*
Tillverkningskostnad per enhet (euro/m^2)	13,13	8,38	8,44	9,34
Index 2009	*100*	*64*	*64*	*71*
Index 2010	*157*	*100*	*101*	*112*

Källa: Unionstillverkarnas svar på frågeformuläret.

(241) Försäljningspriserna per enhet föll stadigt under skadeundersökningsperioden, men prissänkningarna var särskilt markanta under undersökningsperioden, då de minskade med 7,9 % jämfört med 2011, med 9,5 % jämfört med 2010 och med 23 % jämfört med 2009. Unionstillverkarnas försäljningspriser sjönk långsammare än försäljningspriserna för de importerade produkterna från det berörda landet. De kinesiska priserna sjönk t.ex. med 11 % mellan 2011 och 2012, medan unionspriserna sjönk med 8 % under samma period.

(242) Trots den stora skillnaden mellan unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris per enhet och de kinesiska importpriserna (se D.4.2) var det faktiska prisunderskridandet baserat på en jämförelse per produkttyp mycket lägre – mellan 10,6 % och 26,7 % under undersökningsperioden. Detta beror på att inte alla produkttyper som tillverkades av unionsindustrin exporterades av de kinesiska exporterande tillverkarna i urvalet.

(243) Efter meddelandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte tagit hänsyn till skillnaden mellan de produkttyper som exporteras av de kinesiska exporterande tillverkarna och de som säljs av unionstillverkarna i sin bedömning av de genomsnittliga kinesiska priserna. Omnämnandet av det faktum att det förelåg en stor skillnad mellan det genomsnittliga försäljningspriset för unionsindustrin och det genomsnittliga försäljningspriset för de kinesiska exporterande tillverkarna påstods ge en snedvriden bild av sakförhållandena på grund av klyftan mellan unionens försäljningspriser och de kinesiska importpriserna.

(244) Såsom anges ovan har kommissionen gjort en detaljerad jämförelse per produkttyp vid bedömningen av prisunderskridandet som utan tvekan är en aspekt av skadeanalysen. Kommissionen angav dessutom tydligt orsaken till skillnaderna: att inte alla produkttyper som tillverkades av unionsindustrin tillverkades av de kinesiska exporterande tillverkarna. Följaktligen kan det inte hävdas att kommissionen hade gjort en vilseledande och felaktig beskrivning av sakförhållandena.

(245) Tillverkningskostnaden per enhet ökade med mer än 10 % mellan 2011 och undersökningsperioden men höll sig förhållandevis stabil under perioden 2010–2011. Tillverkningskostnaden följde i allmänhet tendensen för försäljningspriserna mellan 2009 och 2011. Ökningen av tillverkningskostnaden per enhet 2012 berodde på minskningen av tillverkningsvolymen.

(246) De kinesiska myndigheterna hävdade också att minskningen av det genomsnittliga försäljningspriset per enhet under skadeundersökningsperioden bland annat berodde på uppnådda effektivitetsvinster i tillverkningen. Dessutom var ökningen av tillverkningskostnaden per enhet under 2012 inte orsakad av minskningen i produktionsvolym utan av ökningen av produktionskapaciteten.

(247) Effektivitetsvinsterna under perioden 2009–2011 minskade verkligen tillverkningskostnaden per enhet och bidrog därmed till nedgången i försäljningspriset per enhet. Kommissionen fastställde emellertid att det genomsnittliga försäljningspriset under undersökningsperioden föll till en betydligt lägre nivå än den genomsnittliga tillverkningskostnaden per enhet, och således endast täckte 88 % av denna. Samtidigt kan ökningen av produktionskapaciteten hos företagen i urvalet inte ha orsakat ökningen av deras tillverkningskostnad per enhet. Faktum är att deras produktionskapacitet endast ökade med 2,6 % mellan 2011 och 2012, medan deras genomsnittliga tillverkningskostnad per enhet ökade med 10,6 % under samma period. Dessa påståenden avvisas därför.

7.2 *Arbetskraftskostnader*

(248) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2009	2010	2011	UP
Genomsnittliga kostnader per anställd (i euro)	45 232	44 503	48 288	50 615
Index 2009	*100*	*98*	*107*	*112*
Index 2010	*102*	*100*	*109*	*114*

Källa: Unionstillverkarnas svar på frågeformuläret.

(249) Mellan 2009 och undersökningsperioden ökade de genomsnittliga arbetskraftskostnaderna per anställd stadigt, med sammanlagt 12 %. En stor ökning med 4,8 % skedde dock mellan 2011 och undersökningsperioden. Den sammanlagda ökningen av arbetskraftskostnaderna kan delvis förklaras med en del unionstillverkares kostnader för outnyttjade anläggningar mellan 2011 och undersökningsperioden, dvs. behovet av att betala anställda trots att de i själva verket inte arbetade.

7.3 *Lager*

(250) Lagernivåerna för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Lager

	2009	2010	2011	UP
Utgående lager (1 000 m^2)	1 540	1 875	1 657	1 778
Index 2009	*100*	*122*	*108*	*115*
Index 2010	*82*	*100*	*88*	*95*

Källa: Unionstillverkarnas svar på frågeformuläret.

(251) Lagren ökade med 7,3 % mellan 2011 och undersökningsperioden och med 15 % mellan 2009 och undersökningsperioden, medan de minskade med 11,6 % mellan 2010 och 2011.

(252) Efter meddelandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att tendenserna när det gäller lagernivåerna är irrelevant, eftersom ökningen i absoluta och relativa tal var mycket låg.

(253) Med tanke på prisutvecklingen är det inte rationellt för en tillverkare att ha stora lager eftersom lagret snabbt minskar i värde. Unionstillverkarna kan därför förväntas ha begränsade lager av den likadana produkten. Ökningen av lagren av den likadana produkten mellan 2011 och undersökningsperioden är därför, även om den var relativt begränsad, en relevant faktor för att fastställa om unionsindustrin lidit väsentlig skada. Den stora lagervolymen i absoluta tal 2010 måste ses mot bakgrund av att försäljningen var mycket högre det året än under undersökningsperioden.

7.4 *Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga*

(254) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under undersökningsperioden:

Tabell 10

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2009	2010	2011	UP
Lönsamhet	– 20,3 %	8,3 %	8,2 %	– 14,5 %
Index 2009	*100*	*241*	*240*	*129*
Index 2010	*– 244*	*100*	*99*	*– 174*
Kassaflöde (i 1 000 euro)	– 21 550	29 574	33 425	6 200
Index 2009	*100*	*337*	*355*	*229*
Index 2010	*– 73*	*100*	*113*	*21*
Investeringar (1 000 euro)	46 087	18 230	7 633	10 712
Index 2009	*100*	*40*	*17*	*23*
Index 2010	*253*	*100*	*42*	*59*

	2009	2010	2011	UP
Räntabilitet	– 6,9 %	9,6 %	13,3 %	– 11,5 %
Index 2009	*100*	*339*	*393*	*66*
Index 2010	*– 72*	*100*	*139*	*– 120*

Källa: Unionstillverkarnas svar på frågeformuläret.

(255) Lönsamheten för unionstillverkarna i urvalet fastställdes genom att nettovinsten före skatt vid försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen uttrycktes i procent av omsättningen av denna försäljning.

(256) Under 2009 ådrog sig de flesta unionstillverkarna i urvalet förluster som, vilket förklaras i avsnitt D.7, främst berodde på att de inledde tillverkning av den likadana produkten vid den tidpunkten. År 2010 var den genomsnittliga vinsten redan 8,31 %. Därefter minskade lönsamheten något under 2011 när den subventionerade importen började öka. Avslutningsvis led industrin betydande förluster under undersökningsperioden; framför allt minskade lönsamheten med 276,6 % jämfört med 2011.

(257) Även nettokassaflödet, som är förmågan hos unionstillverkarna i urvalet att investera i sin verksamhet, minskade markant med 81 % mellan 2011 och undersökningsperioden. Det ökade gradvis från och med 2010 och ökade totalt under skadeundersökningsperioden.

(258) Räntabiliteten uttrycktes som vinsten i procent av det bokförda nettovärdet av investeringar.

(259) Tabell 10 visar att efter inledningsfasen 2009, då industrin gjorde stora investeringar i den likadana produkten, minskade investeringarna konstant under perioden 2009–2011 och ökade därefter under undersökningsperioden. Investeringarna förblev dock låga under undersökningsperioden jämfört med 2009 års nivåer. De investeringar som gjordes under undersökningsperioden gällde i huvudsak FoU samt förbättring och bibehållande av tillverkningsteknik och tillverkningsprocesser för att öka effektiviteten. Industrin investerade särskilt i nya produkttyper som inte importerades från Kina under samma period och som är forsknings- och innovationsintensiva.

(260) Räntabiliteten ökade däremot med 34 % under perioden 2009–2012. Den ökade dock stadigt före undersökningsperioden, med 293 % under perioden 2009–2011, men minskade med 186 % under undersökningsperioden jämfört med 2011. Minskningen 2012 är en logisk följd av att unionsindustrin led skada under undersökningsperioden.

(261) När det gäller kapitalanskaffningsförmågan har det visat sig att det skedde en konstant försämring av unionsindustrins förmåga att generera likvida medel för den likadana produkten och därmed en försvagning av unionsindustrins ekonomiska situation.

8. **Slutsats beträffande skada**

(262) Analysen av unionsindustrins situation visar en tydlig nedåtgående tendens för de flesta skadeindikatorerna. Mot bakgrund av en allmänt ökande förbrukning ökade den totala tillverkningen under skadeundersökningsperioden. Trots att försäljningsvolymen ökade krympte unionsindustrins marknadsandel under skadeundersökningsperioden på grund av den större ökningen av förbrukningen under den perioden. De genomsnittliga försäljningspriserna sjönk kraftigt under skadeundersökningsperioden, vilket hade en negativ inverkan på alla indikatorer för ekonomiskt resultat såsom lönsamhet, kassaflöde, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

(263) Under skadeundersökningsperioden ökade unionsindustrins sammanlagda försäljningsvolym. Unionsindustrins ökade försäljningsvolymer åtföljdes dock av en betydande minskning av de genomsnittliga försäljningspriserna och av unionsindustrins marknadsandel.

(264) Mot bakgrund av detta bekräftade undersökningen särskilt det faktum att unionsindustrins försäljningspriser ligger lägre än tillverkningskostnaderna under undersökningsperioden, vilket har en negativ inverkan på unionsindustrins lönsamhet, som nådde kraftigt negativa nivåer under undersökningsperioden.

(265) Kapaciteten utvecklades emellertid positivt mellan 2009 och undersökningsperioden. Dessutom minskade investeringarna visserligen mellan 2009 och undersökningsperioden, men ökade igen mellan 2011 och undersökningsperioden. Anledningen till detta (se avsnitt D.7.4) är att företagen i urvalet fortsatte att investera i den likadana produkten, bland annat genom att inrikta sig på produkttyper i marknadsnischer där det ännu inte förekommer export av dessa produkttyper från det berörda landet och som är forsknings- och innovationsintensiva. Samtidigt är det uppenbart att unionsindustrin även måste kunna tillverka och sälja stora volymer av de mer grundläggande produkttyperna (som för närvarande konkurrerar med den subventionerade importen från Kina) för att sänka de fasta kostnaderna och uppnå stordriftsfördelar.

(266) Efter meddelandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionens bedömning är inkonsekvent eftersom man angav att investeringar huvudsakligen gjordes i FoU och samtidigt också hävdade att kapaciteten ökade under undersökningsperioden, i förväntan på ökad efterfrågan. Dessa påståenden är inte motstridiga utan kompletterar varandra: investeringarna i nya produkttyper under samma period ledde också ofrånkomligen till en ökning av kapaciteten. Dessutom är sådana investeringar, även om de verkligen ökar kostnaderna för unionsindustrin, också ett viktigt tecken på att industrin gör sitt bästa för att förbli konkurrenskraftig.

(267) Det är följaktligen möjligt att dra slutsatsen att unionsindustrin inte bara led väsentlig skada under undersökningsperioden, utan att den även aktivt sökte sätt att minska sin exponering för den subventionerade importen av den berörda produkten genom att utveckla innovativa produkter som ännu inte importeras från det berörda landet.

(268) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.5 i grundförordningen.

E. **ORSAKSSAMBAND**

(269) I enlighet med artikel 8.6 och 8.7 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den subventionerade importen från det berörda landet hade vållat unionsindustrin skada i så stor omfattning att skadan skulle kunna anses som väsentlig. Andra kända faktorer utöver den subventionerade importen, vilka samtidigt med denna kunde ha vållat unionsindustrin skada, granskades också för att säkerställa att den eventuella skada som dessa andra faktorer hade vållat inte tillskrevs den subventionerade importen.

1. **Verkningarna av den subventionerade importen**

(270) Undersökningen visade att den subventionerade importen ökade under skadeundersökningsperioden – volymen ökade med 596 % och marknadsandelen med 366 %. Därmed bekräftades det att både volymen och marknadsandelen för importen av den berörda produkten ökade betydligt under skadeundersökningsperioden. Det fanns ett klart tidsmässigt samband mellan ökningen av den subventionerade importen och unionsindustrins minskade marknadsandel. Importen ökade alltså betydligt snabbare än unionsmarknaden, och unionstillverkarna förlorade marknadsandelar till den subventionerade importen från Kina. Under undersökningen fastställdes också att den subventionerade importen såsom nämns i avsnitt D.4.2 underskred unionsindustrins priser under undersökningsperioden.

(271) Undersökningen visade att priserna för den subventionerade importen minskade med 27,2 % under skadeundersökningsperioden och ledde till ännu större skillnader mellan unionstillverkarnas och de exporterande tillverkarnas priser. Unionsindustrin gjorde betydande ansträngningar att sänka sina tillverkningskostnader för att stå emot denna stora prispress. Trots detta tvingade det extremt låga priset på importen från Kina unionsindustrin att sänka sina försäljningspriser ytterligare, till en olönsam nivå. Efter inledningsfasen 2009 nådde unionstillverkarna stabila vinstnivåer 2010 och 2011. Under undersökningsperioden registrerade unionstillverkarna emellertid betydande förluster.

(272) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte flera berörda parter kommissionens slutsats att det finns ett orsakssamband mellan den väsentliga skada unionsindustrin lidit och den subventionerade importen från Kina. De hävdade att det inte föreligger något tidsmässigt samband mellan skadan och den ökade importen från det berörda landet. Detta beror på att importen från Kina ökade betydligt mellan 2009 och 2011. Dessutom var det genomsnittliga priset på importen från Kina under 2011 var 4,96 euro/m^2, vilket låg nära 2012 års nivå (4,38 euro/m^2).

(273) Samma parter hävdade att slutsatsen att den skada som unionsindustrin lidit borde tillskrivas den kinesiska importen under 2012 strider mot slutsatsen att den kinesiska importen påstods sakna några negativa inverkningar året innan, även om det genomsnittliga importpriset var mycket likartat.

(274) Parterna hävdade också att det tidsmässiga sambandet mellan den väsentliga skadan och den subventionerade importen från Kina inte kan bedömas utifrån hela skadeundersökningsperioden från 2009 till slutet av undersökningsperioden, utan att ta hänsyn till de mellanliggande trender som observerats under denna period.

(275) Från början av skadeundersökningsperioden till slutet av undersökningsperioden, ökade importen med 596 % och marknadsandelen med 321 %. Importpriserna minskade med 27,2 % under skadeundersökningsperioden.

(276) Det är riktigt att unionsindustrins vinstmarginal 2011 endast var något lägre än 2010, trots den stora ökningen av importen från Kina redan 2011. Under 2011 ökade dock unionens förbrukning av solfångarglas kraftigt, dvs. med 20,4 % mellan 2010 och 2011, medan importen från Kina ökade med 150 % under samma period. Under undersökningsperioden minskade förbrukningen faktiskt med drygt 19 % medan importen från Kina ökade ytterligare med mer än 35 %. Detta visar tydligt det tidsmässiga sambandet mellan den väsentliga skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden och den kraftiga ökningen av den subventionerade importen från Kina. Det tar också rimligtvis en viss tid innan unionstillverkarna känner av några negativa effekter av den ökade subventionerade importen (t.ex. förlust av kunder, ådragna förluster, minskad räntabilitet och kassaflöde). Detta påstående avvisas därför.

(277) Kommissionen analyserade också de mellanliggande tendenserna under skadeundersökningsperioden. Det faktum att unionsindustrin fortfarande var lönsam 2011, även om den kinesiska importen redan ökat under det året, påverkar inte slutsatsen att det under undersökningsperioden fanns ett tidsmässigt samband mellan den skada som unionsindustrin lidit och den fortsatta ökningen av den subventionerade importen från Kina.

(278) Under undersökningsperioden minskade förbrukningen med drygt 19 % medan de kinesiska exporterande tillverkarna lyckades

a) öka sin marknadsandel med 12,4 procentenheter jämfört med 2011, medan unionsindustrins marknadsandel minskade med 12,3 procentenheter,

b) öka volymen av kinesisk import med mer än 35 % jämfört med en nedgång på 32 % i unionsindustrins försäljning och

c) ytterligare minska sina redan mycket låga exportpriser med mer än 10 % och underskrida unionsindustrins priser med upp till 26,7 % och därmed bidra till den skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden.

(279) På grundval av ovanstående analys drar kommissionen slutsatsen att förekomsten av subventionerad import och den avsevärda ökningen av marknadsandelen för denna till priser som konstant underskred unionsindustrins orsakade den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

2. **Verkningar av andra faktorer**

2.1 *Import från tredjeländer*

(280) Importvolymen från andra tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Import från tredjeländer (1 000 m^2)

Tredjeländer	2009	2010	2011	UP
Volym (m^2)	700	886	1 287	1 023
Index	*100*	*127*	*184*	*146*
Marknadsandel	4,2 %	3,1 %	3,8 %	3,7 %
Index	*100*	*74*	*90*	*88*
Genomsnittspris euro/m^2	10,50	10,09	9,60	8,40
Index	*100*	*96*	*91*	*80*

Källa: Glass for Europe och klaganden.

(281) Importvolymen från andra tredjeländer ökade med 46 % under skadeundersökningsperioden i linje med ökningen av förbrukningen i unionen. Marknadsandelen minskade något under undersökningsperioden jämfört med 2011 (3,7 %) men förblev totalt sett stabil under skadeundersökningsperioden. Turkiet är den näst största exportören efter Kina, följt av Indien.

(282) Den information som finns tillgänglig om import från samtliga tredjeländer visar att det genomsnittliga importpriset var högre än det genomsnittliga kinesiska importpriset. Detta gäller också enhetspriset för varje typ av berörd produkt. Tredjeländernas genomsnittliga importpris var å andra sidan ungefär detsamma eller högre än unionsindustrins genomsnittspris.

(283) Med tanke på de små importvolymerna och marknadsandelarna för tredjeländer samt deras prisnivå drar kommissionen slutsatsen att import från tredjeländer inte bryter orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

2.2 *Unionsindustrins exportresultat*

(284) Exportvolymerna för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Exportresultat för unionstillverkarna i urvalet

	2009	2010	2011	UP
Exportförsäljningens värde (1 000 euro)	19 313	19 814	27 419	7 001
Index	*100*	*103*	*142*	*36*
Exportförsäljningsvolym (1 000 m^2)	1 460	1 713	2 708	760
Index	*100*	*117*	*185*	*52*
Genomsnittspris (euro/m^2)	13,22	11,56	10,12	9,21
Index	*100*	*87*	*77*	*70*

Källa: Unionstillverkarnas svar på frågeformuläret.

(285) Exportförsäljningen för unionstillverkarna i urvalet ökade under perioden 2009–2011 men sjönk plötsligt med 74 % i värde och 71,9 % i volym under undersökningsperioden. Baserat på svaren från de kinesiska exportörer som ingick i urvalet tycks detta bero på mycket låga priser på den kinesiska exporten till unionsindustrins största exportdestinationer (dvs. Förenta staterna och Kanada).

(286) Exportförsäljningen för unionstillverkarna i urvalet utgjorde 20 % av deras totala försäljningsvolym 2009 (under inledningsfasen), 11 % under 2010 och endast 14 % under toppen 2011. Under 2012 minskade den ytterligare till 5 %.

(287) Unionsmarknaden är en av de största marknaderna i världen och den huvudsakliga marknaden för unionsindustrin – inte marknader i tredjeländer. Det faktum att solfångarglas är relativt tungt och ömtåligt medför också ytterligare kostnader när det transporteras längre sträckor (på grund av skador och korrosion). Undersökningen bekräftade också att det försämrade exportresultatet främst beror på konkurrensen med den kinesiska lågprisexporten även på marknader i tredjeländer. Kommissionen kan därför inte dra slutsatsen att det försämrade exportresultatet för unionstillverkarna i urvalet bryter orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

(288) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte flera parter kommissionens slutsatser att den minskade exportförsäljningen för de unionstillverkare som ingick i urvalet under undersökningsperioden troligen berodde på de mycket låga priserna på kinesisk export till unionsindustrins viktigaste exportdestinationer (dvs. Förenta staterna och Kanada). De ansåg att denna slutsats är obefogad eftersom den kinesiska exporten också fanns under 2011, och att det följaktligen inte fanns någon anledning till att effekten av den skulle ha dykt upp först under 2012. De menade också att den faktiska orsaken till den låga exportförsäljningen var att unionsindustrin inte var konkurrenskraftig och att den inte kunde förbli konkurrenskraftig då världsmarknadspriserna sjönk. Följaktligen hävdade dessa parter att nedgången i unionsindustrins exportförsäljning under undersökningsperioden ytterligare bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit.

(289) Kommissionen avvisar dessa argument av följande skäl. Unionsmarknaden, inte marknader i tredjeländer, är fortfarande den huvudsakliga marknaden för unionsindustrin. De extra kostnader som uppstår vid transport längre sträckor (på grund av skador och korrosion) kan också endast kompenseras om priserna i tredjeländerna är tillräckligt höga. Detta tycks inte vara fallet. Enligt den information som står till kommissionens förfogande i de besvarade frågeformulären från de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, var priserna på den

kinesiska exporten till unionsindustrins främsta exportdestinationer i själva verket mycket låga och minskade ytterligare under undersökningsperioden i jämförelse med 2011. Detta visar att unionsindustrins försämrade exportresultat främst beror på de allt lägre priserna på den kinesiska exporten, även på marknader i tredjeländer såsom bekräftades vid undersökningen.

(290) Samma parter hävdade också att undersökningen avsåg unionsmarknaden och inte någon bedömning av påstådd illojal prissättning på marknader i tredjeländer.

(291) Även om man antar att unionsinstitutionernas slutsatser var korrekta så påstods de dessutom tillskriva den skada som orsakats av andra faktorer till den subventionerade importen till unionen. Den påstådda kinesiska lågprisexporten eller subventionerade exporten till tredjeländer var inte någon subventionerad import till EU och utgjorde därmed en annan faktor, vars skadliga konsekvenser inte kan tillskrivas den subventionerade importen.

(292) Kommissionen avvisar detta påstående. Den undersökte inte huruvida priserna för import från Kina till tredjeländer var dumpade och/eller subventionerade. Den fastställde endast, på grundval av exportpriser till tredjeländer som lämnats av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, att dessa priser stadigt minskat under de senaste åren.

(293) På samma sätt har kommissionen analyserat prissänkningen på import från Kina till tredjeländer som en separat faktor och inte hävdat att den berodde på subventionerad import till unionen. I själva verket användes detta faktum endast som en möjlig förklaring till unionsindustrins minskade export till dess viktigaste exportdestinationer bland tredjeländerna mot bakgrund av att dessa marknader inte var och aldrig har varit de viktigaste marknaderna för unionsindustrin. Även under toppåren 2010 och 2011 stod unionsmarknaden för mer än 85 % av unionsindustrins försäljning.

(294) Kommissionen drar därför slutsatsen att det försämrade exportresultatet för unionstillverkarna i urvalet inte bryter orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

2.3 *Utveckling av förbrukning och kapacitet*

(295) Såsom nämns i avsnitt D.3 ökade förbrukningen i unionen med 65 % mellan 2009 och undersökningsperioden. Förbrukningen nådde en topp 2011 då den ökade med 105 % jämfört med 2009. Unionsindustrin kunde emellertid inte till fullo dra nytta av den ökade förbrukningen. Dess totala försäljning ökade betydligt fram till 2011, men tillväxten var långsammare än marknadens tillväxt. Den minskade därefter också sammanlagt under undersökningsperioden. Dess marknadsandel föll stadigt under skadeundersökningsperioden för att nå en minskning på 25,7 % under undersökningsperioden jämfört med 2009 (–15,8 % jämfört med 2011). Både Kinas marknadsandel och försäljningsvolym ökade däremot avsevärt, även när förbrukningen minskade mellan 2011 och undersökningsperioden, vilket ledde till en ökning med 68,4 % mellan 2011 och undersökningsperioden och en total ökning med 321 % under hela perioden. Importen från Kina ökade med 596 % under skadeundersökningsperioden.

(296) Eftersom förbrukningen i unionen ökade under skadeundersökningsperioden är dess utveckling sådan att den förstärker orsakssambandet mellan den ökade subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit, och är inte i sig själv en orsak till skada för unionsindustrin. Även under undersökningsperioden, då förbrukningen minskade, ökade dessutom marknadsandelen för den subventionerade importen från Kina ytterligare, till nackdel för unionsindustrin.

(297) Efter meddelandet av uppgifter hävdade flera parter att den skada som unionsindustrin lidit berodde på den minskade förbrukningen i unionen. Detta påstods vara den enda faktor som föreföll sjunka för första gången 2012 och till vilken skadan rimligen kan kopplas, medan den kinesiska importen började redan under 2011 till priser som är jämförbara med dem under 2012.

(298) Förbrukningen sjönk verkligen under 2012 jämfört med de föregående åren. Kommissionens analys löper dock från början av skadeundersökningsperioden under 2009 till slutet av undersökningsperioden, och under denna period steg förbrukningen i unionen med totalt 65 %. Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins marknadsandel kontinuerligt och kraftigt, dvs. med totalt 25,7 %, medan marknadsandelen för den kinesiska importen ökade med 321 %. Importen från Kina ökade med 596 % under skadeundersökningsperioden.

(299) Under undersökningsperioden låg unionens förbrukning dessutom fortfarande på en jämförbar nivå med den under 2010, som var det år, vilket framgår av tabell 10, då unionsindustrin uppnådde en rimlig vinst. Minskningen av förbrukningen i unionen under undersökningsperioden kan därför inte i sig ha lett till unionsindustrins förluster under undersökningsperioden. Dessutom minskade unionsindustrins marknadsandel med 26,6 % mellan 2010 och 2012, medan marknadsandelen för den kinesiska importen ökade med 318 % under samma period. Om den minskade förbrukningen under undersökningsperioden skulle ha orsakat den skada som unionsindustrin lidit borde slutligen minskningen också ha påverkat den kinesiska importen. Detta var emellertid uppenbarligen inte fallet. Under undersökningsperioden ökade tvärtom den kinesiska importen avsevärt i både volym och marknadsandel.

(300) Mot bakgrund av ovanstående avvisar kommissionen detta påstående. Kommissionen drar därför slutsatsen att den minskade förbrukningen under undersökningsperioden inte bryter orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

(301) När det gäller unionsindustrins produktionskapacitet enligt tabell 4 ligger ökningen tydligt i linje med den ökade förbrukningen i unionen fram till utgången av 2011. Undersökningen visade att det främsta skälet till att produktionskapaciteten ökade med 12,5 % mellan 2011 och undersökningsperioden var ett företags inträde på marknaden för solfångarglas. Produktionskapaciteten för alla andra företag på markanden minskade något under samma period. Följaktligen låg utvecklingen av unionsindustrins kapacitet i linje med utvecklingen av förbrukningen i unionen. Kommissionen anser följaktligen att unionsindustrins stora produktionskapacitet, som var hög redan i början av skadeundersökningsperioden och förblev hög under undersökningsperioden, inte kan bryta orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

(302) Efter meddelandet av uppgifter hävdade flera parter att kommissionen underlåtit att ta hänsyn till den påstådda överkapaciteten som en viktig orsak till skadan. Under skadeundersökningsperioden påstods kapacitetsökningen inte vara motiverad av ökningen av förbrukningen, eftersom unionsindustrin hade en konstant stor skillnad mellan produktionskapacitet och konsumtion som enligt deras mening inte är ekonomiskt lönsam. De hävdade vidare att det faktum att det dök upp en ny aktör på marknaden mellan 2011 och undersökningsperioden bidrog till den skada som gemenskapsindustrin lidit, eftersom konkurrensen på hemmamarknaden ökade.

(303) Parterna hävdade också att den minskade förbrukningen i unionen och den ökade produktionskapaciteten, tillsammans med en minskning av exportförsäljningen, resulterade i ett mycket lågt kapacitetsutnyttjande. Detta låga kapacitetsutnyttjande orsakade höga fasta kostnader, vilket, enligt deras uppfattning, i hög grad drabbade solfångarglasindustrin i unionen.

(304) Kommissionen konstaterar att produktionskapaciteten i hela unionsindustrin alltid har varit högre än den totala unionsförbrukningen under hela skadeundersökningsperioden. Detta har dock inte hindrat företag från unionsindustrin i urvalet från att gå med vinst under de två åren före undersökningsperioden, samtidigt som de redovisade avsevärda förluster på – 14,5 % endast under undersökningsperioden.

(305) Kapaciteten hos de unionstillverkare som ingick i urvalet ökade dessutom med endast 4 % mellan 2010 och 2011 och med 2,6 % mellan 2011 och undersökningsperioden, vilket ledde till en blygsam total ökning med 6,7 % mellan 2010 och undersökningsperioden.

(306) Detta innebär att skillnaden mellan konsumtion och kapacitet funnits under hela skadeundersökningsperioden, och även om den var något högre under undersökningsperioden kan skillnaden inte förklara de betydande förluster som företagen i urvalet gjort under undersökningsperioden. Kommissionen avvisar därför påståendet att unionsindustrins kapacitet inte är ekonomiskt hållbar.

(307) När det gäller argumentet att den nya aktören under 2012 bidrog till den skada som unionsindustrin lidit, noterar kommissionen att denna nya aktör, även om den hade installerat en hög kapacitet, hade en mycket begränsad tillverkning och begränsade försäljningsvolymer, omkring 2 % av EU:s totala försäljning under undersökningsperioden. Därför hade knappast denna nya aktör någon effekt på unionsindustrins resultat som helhet, förutom att den väsentligt ökade unionsindustrins kapacitet och påverkade kapacitetsutnyttjandet. I själva verket skulle kapaciteten hos alla övriga unionstillverkare faktiskt ha minskat mellan 2011 och 2012 utan uppgifterna från detta företag.

(308) Undersökningen kunde inte heller bekräfta att solfångarglasindustrin har drabbats hårt av de fasta kostnaderna. Den genomsnittliga fasta kostnaderna för unionstillverkarna i urvalet låg i själva verket på 25–35 % av de totala produktionskostnaderna under undersökningsperioden. Under de föregående åren 2010 och 2011 var andelen fasta kostnader något lägre, men fortfarande inom samma variationsbredd. Detta visar tydligt att den stora kapaciteten under undersökningsperioden uppenbarligen påverkade tillverkningskostnaden, men denna

inverkan var inte betydande och kan inte förklara de stora förlusterna under undersökningsperioden, i synnerhet inte i förhållande till de vinster som uppnåtts under tidigare år. Dessutom sjönk kapacitetsutnyttjandet hos unionstillverkarna i urvalet visserligen jämfört med de föregående åren men låg fortfarande på en nivå på 65 % under undersökningsperioden.

(309) Slutligen har kommissionen i sin analys också beaktat att den installerade kapaciteten kan anpassas till tillverkning av andra typer av glas som inte omfattas av denna undersökning. Även på grund av detta håller kommissionen följaktligen inte med den berörda parten om att den höga installerade kapaciteten inte är ekonomiskt lönsam.

(310) Mot bakgrund av ovanstående avvisar kommissionen parternas påståenden och upprepar att utvecklingen när det gäller förbrukning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande under skadeundersökningsperioden, analyserade både separat och sammantaget, inte är sådan att den bryter orsakssambandet mellan den väsentliga skada som unionsindustrin lidit och den subventionerade importen.

2.4 *Tendenser för solcellsmoduler*

(311) Enligt den information som kommissionen förfogar över [1] säljs omkring 80–85 % av solfångarglaset till tillverkare av solcellsmoduler (kristallina solcellsmoduler och tunnfilmssolcellsmoduler), och omkring 15–20 % av försäljningen sker till tillverkare av plana termiska solfångare som producerar varmvatten. De observerade tendenserna för solcellsmoduler har följaktligen en stark inverkan på förbrukningen av solfångarglas.

(312) Efter meddelandet av uppgifter hävdade två parter att den skada som unionsindustrin lidit även berodde, förutom på utvecklingen av förbrukningen av den berörda produkten, på den minskade förbrukningen av solcellsmoduler samt de förluster som denna industri gjorde i slutet av 2011 och början på 2012. Effekterna av den ekonomiska krisen för tillverkarna av solcellspaneler på marknaden för solfångarglas påstås ha börjat skönjas i slutet av 2011 och under 2012 på grund av den nödvändiga eftersläpningen mellan de två marknaderna.

(313) Förbrukningen av solcellsmoduler ökade stadigt under samma period, dvs. 2009–2012, och även om den minskade 2012 förblev förbrukningsnivån 221 % högre än 2009 och 44 % högre än 2010 [2]. Dessutom fastställdes det att efterfrågan på moduler i början visserligen berodde på ekonomiska stödprogram, framför allt inmatningspriser, men att det inte var möjligt att dra slutsatsen att minskningarna av inmatningspriserna (i slutet av 2011 och början av 2012) hade brutit orsakssambandet mellan den subventionerade importen och skadan [3]. Detta berodde på att efterfrågan på solcellsmoduler förblev förhållandevis hög under samma period 2009–2012.

(314) Förbrukningen av solcellsmoduler, och således efterfrågan på solfångarglas, förblev således hög under skadeundersökningsperioden. Den svaga minskningen under 2012 kan inte i sig ses som en faktor som kan bryta det orsakssamband som fastställts mellan den subventionerade importen från Kina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(315) Eftersom efterfrågan för solcellsmoduler likaledes förblev relativt hög under perioden 2009–2012 och efterfrågan på solfångarglas ökade med 65 % under samma period, kan inte effekten av solfångarglasförbrukningen på solcellsmodultillverkarnas försämrade ekonomiska situation i slutet av 2011 och början på 2012 inte i sig betraktas som en faktor som skulle bryta det orsakssamband som fastställts mellan den subventionerade importen av solfångarglas från Kina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(316) Mot bakgrund av ovanstående bekräftar kommissionen att utvecklingen av förbrukningen av solcellsmoduler inte i sig kan ses som en faktor som bryter det orsakssamband som fastställts mellan den subventionerade importen från Kina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

[1] Klagandens uppgifter som dubbelkontrollerats mot unionstillverkarnas svar på frågeformuläret.

[2] Tabellerna 1-a och 1-b i skäl 108 i kommissionens förordning (EU) nr 513/2013 av den 4 juni 2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina och om ändring av förordning (EU) nr 182/2013 om registrering av dessa importer med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 152, 5.6.2013, s. 5), nedan kallad *den preliminära solpanelförordningen*. Enligt skäl 20 ff i den preliminära solpanelförordningen är den produkt som omfattas av den förordningen solcellsmoduler av kristallint kisel eller paneler, celler och plattor av den typ som används i solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel. Solcellstunnfilmsmoduler omfattades inte av undersökningen och förbrukningen av dessa ingår följaktligen inte.

[3] Se skäl 107 ff i den preliminära solpanelförordningen. Slutsatserna i skälen 107–109 i den preliminära solpanelförordningen bekräftades i skälen 245–265 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 5.12.2013, s. 1).

3. **Slutsats**

(317) Undersökningen har visat ett orsakssamband mellan den väsentliga skada unionsindustrin lidit och den subventionerade importen från Kina. Kommissionen har analyserat andra möjliga orsaker till skada, såsom import från andra tredjeländer, unionsindustrins exportresultat och förändringar i konsumtionsmönster, produktionskapacitet eller marknadssituationen för vissa användare av den berörda produkten. Ingen av dessa kunde vid vare sig en enskild eller en kumulativ analys påvisas bryta det orsakssamband som fastställts mellan den subventionerade importen från Kina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(318) På grundval av denna analys, i vilken det har redogjorts för verkningarna av alla kända faktorer som har betydelse för unionsindustrins situation och gjorts en avgränsning av den subventionerade importens skadevållande verkningar, dras slutsatsen att den subventionerade importen från det berörda landet har vållat unionsindustrin väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.6 i grundförordningen.

(319) Efter undersökningsperioden har tillverkare av solfångarglas offentligt tillkännagett att tillverkningsverksamhet har upphört, vilket med nödvändighet innebär att det nu finns avsevärd outnyttjad produktionskapacitet. Detta stärker ytterligare det orsakssamband som konstaterats ovan och visar vilken förödande effekt den subventionerade importen har på unionsindustrin.

F. **UNIONENS INTRESSE**

(320) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersökte kommissionen om det, trots slutsatsen om skadevållande subventionering, var uppenbart att det inte låg i unionens intresse att införa åtgärder i detta fall. Analysen av unionens intresse gjordes på grundval av en bedömning av alla olika berörda parters intressen, däribland intressena hos unionsindustrin, importörerna, råvaruleverantörerna och användarna av den berörda produkten.

1. **Unionsindustrins intresse**

(321) Ungefär 860 personer var under undersökningsperioden direkt sysselsatta inom unionsindustrin inom tillverkning och försäljning av den likadana produkten. I undersökningen fastslogs att unionsindustrin har lidit väsentlig skada som vållats av den subventionerade importen från det berörda landet under undersökningsperioden. Vissa unionstillverkare tvingades redan då att stänga sina tillverkningsanläggningar medan andra drabbades av insolvens ([1]). I avsaknad av åtgärder förefaller en ytterligare försämring av unionsindustrins ekonomiska situation mycket trolig.

(322) Införandet av antisubventionstullar förväntas innebära att de handelssnedvridande effekterna av skadevållande subventionering undanröjs och effektiva handelsvillkor återupprättas på unionsmarknaden, så att unionsindustrin kan anpassa priserna på den likadana produkten till tillverkningskostnaden och på så sätt förbättra sin lönsamhet. Införandet av åtgärder kan förväntas göra det möjligt för unionsindustrin att åtminstone delvis återvinna de marknadsandelar som den förlorade under skadeundersökningsperioden, vilket skulle få en positiv inverkan på dess ekonomiska situation överlag.

(323) Vidare skulle unionsindustrin kunna få bättre tillgång till kapital och investera mer i FoU och innovation på marknaden för solfångarglas.

(324) Slutligen är det sannolikt att de unionstillverkare som tvingades lägga ned sin tillverkning på grund av pressen från den kinesiska subventionerade importen kan starta om affärsverksamheten. Enligt detta scenario skulle inte bara de befintliga arbetstillfällena säkras, utan det skulle dessutom finnas rimliga framtidsutsikter till ytterligare expansion av tillverkningen och ökad sysselsättning.

(325) Om inga åtgärder skulle införas kan en fortsatt minskning av marknadsandelen förväntas med en ytterligare försämring av unionsindustrins lönsamhet. Detta skulle vara ohållbart på kort till medellång sikt. Som en följd av detta skulle utöver det stora antal unionstillverkare som redan tvingats bort från marknaden även andra tillverkare kunna ställas inför insolvens, vilket på kort till medellång sikt sannolikt skulle leda till att unionsindustrin skulle försvinna, med åtföljande omfattande följder för de befintliga arbetstillfällena.

(326) Slutsatsen blir därför att det skulle ligga i unionsindustrins intresse att antisubventionstullar införs.

([1]) Se till exempel http://www.lesoir.be/421477/article/actualite/fil-info/fil-info-economie/2014-02-07/agc-confirme-l-arret-du-verre-solaire-roux från den 7 februari 2014 och http://www.pv-magazine.com/news/details/beitrag/centrosolar-glas-must-declare-insolvency_100013055/#axzz2tDr5dhxV från den 16 oktober 2013.

2. **Icke-närstående importörers och handlares intresse**

(327) De två samarbetsvilliga importörernas huvudsakliga affärsverksamhet var handel med den berörda produkten. Båda hade diversifierade källor för den berörda produkten, dvs. de köpte inte bara in produkter från Kina utan även från unionen och tredjeländer.

(328) Ett påstående gjordes om att införande av åtgärder för den berörda produkten skulle inverka negativt på importörernas affärsverksamhet. För det första skulle all import från Kina inte upphöra om tullar införs. För det andra kan det visserligen förväntas att införandet av åtgärder kan inverka negativt på den ekonomiska situationen för importörer som enbart eller huvudsakligen importerar från Kina, men med tanke på möjligheten att köpa från tredjeländer kan det förväntas att importörerna är flexibla och ändrar sina försörjningskällor om så bedöms vara nödvändigt.

(329) Därför dras slutsatsen att införandet av åtgärder på den föreslagna nivån kan ha en viss negativ inverkan på den ekonomiska situationen för icke-närstående importörer av den berörda produkten, men att denna inverkan lindras till följd av att importörer och handlare kan använda andra försörjningskällor, både från tredjeländer och från unionsindustrin, varav den senare har kapacitet att öka sin tillverkning. I alla händelser skulle detta inte väga tyngre än den positiva inverkan på andra parter.

3. **Råvaruleverantörers intresse**

(330) Inga råvaruleverantörer samarbetade i undersökningen. I avsaknad av uppgifter från sådana leverantörer fanns inga belägg för att införandet av åtgärder skulle inverka negativt på dessa parters intressen.

4. **Användares intresse**

(331) Alla användare som svarade är tillverkare av solcellsmoduler och/eller solfångare. Dessa användare stöder införandet av antisubventionstullar, eftersom de hävdar att unionsindustrin tillverkar solfångarglas av bättre kvalitet, som inte alltid kan levereras av kinesiska företag. Däremot var tre andra användare emot införandet av antisubventionsåtgärder. Dessa användare förväntar sig att införandet av antisubventionstullar skulle inverka negativt på deras verksamhet. De tror inte att de kommer att kunna lägga över prisökningen på slutkonsumenterna till följd av den mycket dystra situationen inom sektorn för solcellsmoduler.

(332) Enligt de uppgifter som lämnats in av användarna står solfångarglas endast för omkring 6–8 % av de totala kostnaderna för solcellsmoduler. Solfångarglas utgör således endast en begränsad del av kostnaderna och av det slutliga värdet på solcellsmodulerna. Dessutom kan det uppskattas att inverkan på de totala kostnaderna för solcellsmodulerna skulle bli mindre än 1 % om antisubventionstullar införs för solfångarglas importerat från Kina. Detta beror främst på att de samarbetsvilliga användarna köper betydande mängder solfångarglas från unionstillverkare.

(333) Ett eventuellt införande av antisubventionstullar kommer högst sannolikt endast att leda till en begränsad ökning av insatspriset för solcellsmoduler jämfört med ett kontrafaktiskt scenario utan tullar, och det förväntas därför inte få en väsentlig negativ inverkan på kostnaderna och slutpriserna för unionens sektor för solcellsmoduler.

(334) Dessutom har några av användarna redan alternativa försörjningskällor, såsom Turkiet och Indien, som inte skulle påverkas negativt av införandet av antisubventionstullar. Även andra användare kan övergå till alternativa försörjningskällor, antingen från tredjeländer eller från unionsindustrin.

(335) Mot bakgrund av ovanstående avvisar kommissionen de argument som framförts av vissa användare mot införandet av åtgärder.

5. **Konkurrensaspekter**

(336) En importör hävdade att eftersom några unionstillverkare deltog i en global kartell för planglas (där solfångarglas ingår) och bötfälldes av kommissionen 2007, använder de antisubventionsverktyget som ett sätt att återvinna förluster som de ådragit sig till följd av böter för kartellen och förlorad marknadsandel i unionen. Om tillträdet till unionsmarknaden skulle begränsas genom antisubventionstullar skulle unionstillverkarna ha ett starkare incitament att gå med i en kartell eller bete sig på något annat konkurrenshämmande sätt med avseende på produkter som inte når stora volymer i unionen, såsom heminredningsprodukter.

(337) Dessa invändningar bör avvisas. För det första noterar kommissionen att kartellens verksamhet upphörde 2007. Kartellens tidigare effekter påverkade följaktligen inte industrin under skadeundersökningsperioden. För det andra var det ingen av unionstillverkarna i urvalet som medverkade i kartellen, och ingen av de nuvarande unionstillverkarna med den högsta försäljningsvolymen. För det tredje förväntas inte det eventuella införandet av antisubventionstullar ha någon inverkan på unionsindustrins konkurrensbeteende, eftersom åtgärderna å ena sidan inte kommer att ändra strukturen hos unionsmarknaden och företagen å andra sidan har en allmän skyldighet att följa tillämpliga konkurrensregler på unionsnivå och nationell nivå, vare sig tullar införs eller ej.

(338) En importör hävdade också att införandet av tullar skulle inverka negativt på unionsmarknaden för reflexhindrande ytskikt för solfångarglas. Denna marknad, som identifierats som en närstående marknad av importören, påstås domineras av unionstillverkarna, och införandet av åtgärder skulle leda till att deras ställning stärks till nackdel för konkurrerande leverantörer av antireflexbeläggning. Dessutom uppgavs att det var svårt för importörerna att få beställningar från unionstillverkarna eller att få dessa beställningar levererade inom rimlig tid och till rimliga priser.

(339) Marknaden för antireflexbeläggning ingår i undersökningen och är därmed inte en närstående marknad. Undersökningen visade att unionstillverkarna under undersökningsperioden fortfarande var konkurrenskraftiga på denna nischmarknad trots de relativt sett högre priser de tog ut, eftersom marknaden anser att deras belagda produkter håller högre kvalitet. Ingen bevisning lämnades dock som visade att unionsindustrin inte skulle kunna tillgodose efterfrågan till följd av en möjlig ökning av reflexhindrande ytbehandlat solfångarglas. Följaktligen bör detta påstående avvisas.

(340) När det gäller påståendena om att unionstillverkarna har vägrat att ta emot beställningar eller leverera i tid till rimliga priser, är det helt upp till varje tillverkare att välja affärsstrategi så länge en sådan tillverkare eller sådana tillverkare inte på egen hand eller tillsammans har en dominerande ställning på marknaden i fråga. Det finns tillräcklig konkurrens på unionsmarknaden för att byta och/eller diversifiera leverantörer. Även detta påstående avvisas därför.

6. **Slutsats om unionens intresse**

(341) Mot bakgrund av ovanstående drogs slutsatsen, utifrån en bedömning av alla aktörers olika intressen som helhet, att det ligger i unionens intresse att slutgiltiga åtgärder införs på import av solfångarglas med ursprung i Kina.

G. **UTJÄMNINGSÅTGÄRDER**

(342) Mot bakgrund av slutsatserna beträffande subventionering, skada, orsakssamband och unionens intresse bör slutgiltiga utjämningsåtgärder införas i syfte att förhindra att unionsindustrin vållas ytterligare skada genom subventionerad import.

1. **Nivå för undanröjande av skada**

(343) Vid fastställandet av nivån på tullen togs hänsyn till de subventionsmarginaler som konstaterats och det tullbelopp som var nödvändigt för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit utan att överskrida de konstaterade subventionsmarginalerna.

(344) Vid beräkning av det tullbelopp som är nödvändigt för att undanröja verkningarna av den skadevållande subventioneringen, ansågs det att åtgärderna borde göra det möjligt för unionsindustrin att täcka sina tillverkningskostnader och uppnå en vinst före skatt som industrin rimligen skulle kunna uppnå vid försäljning av den likadana produkten i unionen under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte hade förekommit någon subventionerad import.

(345) En vinstmarginal på 8,3 % av omsättningen betraktas därför som en lämplig miniminivå som unionsindustrin kunde ha förväntats uppnå om det inte hade förekommit någon skadevållande subventionerad import. Denna vinstmarginal grundas på den genomsnittliga vinst som uppnåddes av unionstillverkarna i urvalet under 2010, när importen av den berörda produkten fortfarande var liten och därför ännu inte hade kunnat snedvrida de normala konkurrensförhållandena.

(346) På grundval av detta beräknades ett icke-skadevållande pris för unionsindustrins likadana produkt. Det icke-skadevållande priset erhölls genom att den ovannämnda vinstmarginalen på 8,3 % lades till tillverkningskostnaden under undersökningsperioden för unionstillverkarna i urvalet.

(347) Den nödvändiga prisökningen fastställdes därefter på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för de samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna i urvalet, som fastställts vid beräkningen av prisunderskridandet, justerat för importkostnader och tullar, och det vägda genomsnittliga icke-skadevållande priset för den likadana produkt som unionstillverkarna i urvalet sålde på unionsmarknaden under undersökningsperioden. Den eventuella skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes sedan i procent av det vägda genomsnittliga totala importvärdet cif.

(348) Efter meddelandet av uppgifter hade en part invändningar mot den vinstmarginal som använts som vinstmål. Parten hävdade att kommissionen borde ta hänsyn till alla andra faktorer som påverkat lönsamheten under undersökningsperioden. Det hävdade att den rimliga vinstmarginalen inte borde vara högre än 5 %.

(349) Kommissionen avvisar detta argument av följande skäl. Det vinstmål som användes bygger inte på en bedömning utan på den verkliga vinst som unionsindustrin uppnådde före den snedvridning av konkurrensen som orsakas av den subventionerade importen från Kina. Kommissionen anser att detta är en rimlig vinst, och har också tagit hänsyn till att marknaden inte var väsentligt annorlunda jämfört med undersökningsperioden, bortsett från effekten av den subventionerade importen från Kina. Partens påstående i detta avseende att förbrukningen under 2010

var mycket högre än 2012 är sakligt sett felaktigt. Som visas i avsnitt E.2.3 låg förbrukningen under 2010 på ungefär samma nivå som 2012. Under 2010 var också unionsindustrin i färd med att bygga upp kapacitet i förväntan på en kraftig ökning av efterfrågan, något som påverkade dess vinst negativt under det året. Slutligen är den föreslagna vinstmarginalen på 5 % godtycklig eftersom den inte grundas på några uppgifter eller faktiska beräkningar och avvisas därför.

2. **Åtgärder**

(350) Mot denna bakgrund anser kommissionen att en slutgiltig utjämningstull bör införas på import av solfångarglas med ursprung i Kina och att den, i enlighet med artikel 15 i grundförordningen och regeln om lägsta tull, bör fastställas till en nivå motsvarande de lägre av de subventions- och skademarginaler som konstaterats. I detta fall bör tullsatsen därför fastställas till en nivå som motsvarar de konstaterade subventionsmarginalerna.

(351) Med hänsyn till den höga graden av samarbetsvilja från de kinesiska exporterande tillverkarnas sida, fastställs tullsatsen för alla övriga företag till nivån för den högsta tullsatsen som ska införas för företag i urvalet eller som är samarbetsvilliga. Tullsatsen för alla övriga företag kommer att tillämpas på de företag som inte var samarbetsvilliga i undersökningen.

(352) För de samarbetsvilliga kinesiska företag som förtecknas i bilagan och som inte ingick i urvalet fastställs den slutgiltiga tullsatsen till den vägda genomsnittliga tullsats som gäller för företagen i urvalet.

(353) Mot denna bakgrund fastställs nivån för tullarna till följande:

Företag	Subventions-marginal	Skademarginal	Tullsats
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	3,2 %	39,3 %	3,2 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	17,1 %	26,2 %	17,1 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	12,8 %	42,1 %	12,8 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	16,7 %	17,1 %	16,7 %
Andra samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilaga I	12,4 %	33,2 %	12,4 %
Alla övriga företag	17,1 %	42,1 %	17,1 %

(354) Utjämningstullarna enligt ovan fastställs i form av värdetull, dvs. i förhållande till importens värde.

(355) De individuella företagsspecifika utjämningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De speglar således den situation som under undersökningen konstaterades föreligga för de företag som ingick i urvalet och genomsnittet av de tullsatser som införs för dem tillämpas på de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet.

(356) Dessa tullsatser är således (i motsats till den landsomfattande tullsats som är tillämplig på övriga företag) uteslutande tillämpliga på import av produkter med ursprung i det berörda landet som har tillverkats av dessa företag, dvs. de specifika rättsliga enheter som nämns. Import av den berörda produkten som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns i artikel 1, inbegripet enheter som är närstående de uttryckligen nämnda företagen, omfattas inte av dessa tullsatser utan i stället den tullsats som gäller för övriga företag.

(357) En ansökan om tillämpning av en individuell utjämningstullsats (t.ex. till följd av en ändring av enhetens namn eller inrättande av nya produktions- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande sådana ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av produktions- eller försäljningsenheterna. Om det är motiverat kommer den här förordningen i sådana fall att ändras genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

(358) För att utjämningstullen ska kunna tillämpas korrekt bör tullsatsen för övriga företag inte bara tillämpas på de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utan också på de tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden, utom om de samarbetade vid undersökningen.

(359) Efter meddelandet av uppgifter hävdade klaganden att antidumpnings- och utjämningstullar i form av värdetullar inte var verkningsfulla och bad kommissionen att införa åtgärder i form av ett lägsta importpris. Även flera användare föreslog ett minimiimportpris. De skäl som framförts av parterna och skälen till att kommissionen avslog dessa anges i skälen 144–168 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 470/2014 [1] (nedan kallad *förordningen om slutgiltig antidumpningstull*).

(360) Efter meddelandet av uppgifter erbjöd de tre exporterande tillverkarna i urvalet samt Henan Yuhua prisåtaganden i form av ett minimiimportpris. Kommissionen avvisade de erbjudna åtagandena av de skäl som anges i skälen 172–179 i förordningen om slutgiltig antidumpningstull.

(361) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 25.1 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull införs på import av solfångarglas bestående av härdat kalk-sodaplanglas, med en järnhalt på mindre än 300 ppm, en soltransmittans på mer än 88 % (uppmätt med AM1,5-spektrum 300 500 nm), en värmebeständighet på upp till 250 C (uppmätt enligt EN 12150), en termochockresistens på Δ 150 K (uppmätt enligt EN 12150) och med en mekanisk hållfasthet på minst 90 N/mm^2 (uppmätt enligt EN 1288–3), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7007 19 80 (Taric-nummer 80) och har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina. Ytbehandlade solfångarglas (en- eller dubbelsidigt ytbehandlade) ska klassificeras enligt Taricnummer 7007 19 80 19 och obehandlade solfångarglas ska klassificeras enligt Taricnummer 7007 19 80 11.

2. Följande utjämningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av de företag som anges i tabellen:

Företag	Tullsats	Tarictilläggsnummer
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	3,2 %	B943
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	17,1 %	B944
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	12,8 %	B945
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	16,7 %	B946
Andra samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilaga I	12,4 %	
Alla övriga företag	17,1 %	B999

3. Tillämpningen av de individuella utjämningstullsatserna för de företag som anges i punkt 2 ska ske på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som uppfyller kraven i bilaga II. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska den tullsats som gäller för alla övriga företag tillämpas.

4. Om inget annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Om en ny exporterande tillverkare i Folkrepubliken Kina lämnar tillräcklig bevisning till kommissionen för att man

— inte exporterade den produkt som avses i artikel 1.1 till unionen under undersökningsperioden (1 januari 2012–31 december 2012),

— inte är närstående någon av de exportörer eller tillverkare i Folkrepubliken Kina som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning,

[1] Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 470/2014 av den 13 maj 2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

— faktiskt har exporterat den berörda produkten till unionen efter den undersökningsperiod som ligger till grund för åtgärderna, eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen,

får artikel 1.2 ändras så, att den nya exporterande tillverkaren fogas till de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet och som således omfattas av den vägda genomsnittliga tullsatsen på 12,4 %.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 maj 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA I

Företagsnamn	Tarictilläggsnummer
Avic Sanxin Sol-Glass Co. Ltd och Avic (Hainan) Special Glass Material Co., Ltd	B949
Wuxi Haida Safety Glass Co., Ltd	B950
Dongguan CSG Solar Glass Co., Ltd	B951
Pilkington Solar Taicang Limited	B952
Novatech Glass Co., Ltd	B954

BILAGA II

Den giltiga faktura som avses i artikel 1.3 ska innehålla följande uppgifter:

1. Namn och befattning för tjänstemannen vid den enhet som har utfärdat fakturan.
2. Följande försäkran:

   ”Jag intygar härmed att de (area i m^2) solfångarglas som säljs på export till Europeiska unionen och som avses i denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Tarictilläggsnummer) i Folkrepubliken Kina. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”
3. Datum och underskrift av tjänstemannen vid den enhet som har utfärdat fakturan.